

DZIENNIK ŁÓDZKI

Cena 15 gr

Łódź

środa

8 listopada

1950 r.

Rok VI

Nr 308

(1930)

Uroczyste posiedzenie Rady Moskiewskiej

MOSKWA (PAP). W przeddzień 33 rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej odbyło się uroczyste posiedzenie Rady Moskiewskiej wspólnie z przedstawicielami organizacji partyjnych i społecznych oraz Armii Radzieckiej. Na posiedzenie przybyli najwybitniejsi stachanowcy, uczeni, działacze sztuki, weterani bojów rewolucyjnych i ostatniej wojny.

Nad sceną widniały, wypisane złotymi literami, następujące słowa:

„Niech żyje wódz narodu radzieckiego — wielki Stalin!” — „Witamy 33 rocznicę Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej”. W głębi sceny — portrety Włodzimierza Lenina i Józefa Stalina obramowane kwiatami.

O godz. 7 wieczorem w przynajmniej zajęli miejsca: Molotow, Woroszyłow, Mikołaj, Bułganin, Kaganowicz, Andrejew, Czurszczow, Szewernik, Kosygin, Susłow, Ponomarenko, Szkiariatow, członkowie rządu, delegaci do rady moskiewskiej.

Zebrani witali huczynnymi oklaskami czołowych działaczy partii i przedstawicieli rządu oraz wznosili entuzjastyczne okrzyki na cześć Generalissimusa Stalina.

Posiedzenie zagalę przewodniczący Rady Moskiewskiej Jasnów, po czym odegrany został hymn państwowy Związku Radzieckiego. Następnie głos zabrał zastępca przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR marszałek Bułganin i wygłosił dłuższy referat, przyjęty owacyjnie przez uczestników zebrania. (Referat Bułganina podajemy oddzielnie).

Po referacie marszałka Bułganina zebrani uchwalili z entuzjazmem tekst pisma z pozdrowieniami do Generalissimusa Stalina, podsumowując olbrzymie osiągnięcia narodu radzieckiego na polu gospodarczym i kulturalnym, zebrani za pewniają, że lud Moskwy nie będzie szczędził sił i pracy na rzecz rozkwitu wielkiej ojczyzny socjalistycznej, dla budownictwa komunistycznego społeczeństwa.

Naród radziecki zdecydowanie broni spraw pokoju

Referat M. A. Bułganina na uroczystym posiedzeniu Rady Moskiewskiej poświęconym 33 rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej

MOSKWA (PAP). Na uroczystym posiedzeniu Rady Moskiewskiej wspólnie z przedstawicielami organizacji partyjnych i społecznych oraz Armii Radzieckiej, poświęconemu uczczeniu 33 rocznicy Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej, M. A. Bułganin wygłosił następujący referat:

Towarzysze! Narody Związku Radzieckiego obchodzą dzisiaj 33 rocznicę Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej, która zapoczątkowała nową epokę, epokę wyzwolenia mas pracujących z niewoli kapitalistycznej.

Rewolucja Październikowa rozbudziła niebywałą energię twórczą i inicjatywę naszego narodu. Ludzie radzieccy, kierowani przez partię komunistyczną, wykazali bezprzekładne bohaterstwo, zarówno w pracy pokojowej, jak i w obronie swej ojczyzny podczas wojny. Po-

konawszy poważne trudności na swej drodze, naród radziecki w krótkim okresie historii stworzył radziecki ustroj socjalistyczny i dziś stał się zdecydowanie kroczą ku wielkiemu celowi — komunizmowi.

Nasz ustój radziecki, powstały w rezultacie zwycięstwa Rewolucji Październikowej, wywiera wielki przeobrażający wpływ na rozwój całej historii światowej. Zasady proklamowane przez Rewolucję Październikową jednoznacznie dzisiaj połączają obóz socjalizmu i demokracji, na którego czele stoi Związek Radziecki. Mamy prawo uważać to za

zwycięstwo idei marksizmu-leninizmu.

Cały przebieg wydarzeń potwierdził słusność nauki marksistowsko-leninowskiej o nieuchronnej załadzie kapitalizmu, który na przełomie XIX XX stulecia wkroczył w ostatnie stadium swego rozwoju — stadium imperializmu. Potwierdził się wniosek naukowy marksizmu-leninizmu, że klasa robotnicza z rewolucyjną partią marksistowską na czele stanowi siłę mogącą porwać masy pracujące do walki o wyzwolenie od kapitalizmu, podając się państwowego kierownictwa społeczeństwem i urzeczywistnić szlachetny cel zbudowania socjalizmu. Doświadczenie budownictwa państwa radzieckiego, dającego przykład braterskiej współpracy narodów, przekonuje ludzi innych krajów o przewadze socjalizmu nad kapitalizmem, o słusności i sile żywotnej marksizmu-leninizmu.

tylko w całej pełni odbudowany, lecz również znacznie rozszerzony na bazie nowej i bardziej nowoczesnej techniki.

Pomyślnie realizowane jest zadanie odbudowy i rozwoju w pierwszej kolejności ciężkiego przemysłu.

Zadania planu pięcioletniego w dziedzinie rozwoju hutnictwa żelaza zostały wykonane z nadwyżką. Zgodnie z planem pięcioletnim w roku 1950 należało wyprodukować metali żelaznych o 35 proc. więcej, aniżeli w roku 1940. W ciągu 10 miesięcy roku bieżącego produkcja metali żelaznych przekroczyła poziom przedwojenny o 44 proc., w tej liczbie surówka o 28 proc., stal o 48 proc., a produkcja wyrobów walcowanych o 58 procent.

(dalszy ciąg na str. 2)

I. Historyczne sukcesy Związku Radzieckiego w jego rozwoju wewnętrznym

33 rocznicę Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej naród radziecki wita wielkimi sukcesami we wszystkich dziedzinach życia politycznego, gospodarczego i kulturalnego. Najważniejsze osiągnięcie, z jakim witamy rocznicę Rewolucji Październikowej polega na tym, że jeszcze bardziej wzrosła i wzmożniła się siła polityczna i ekonomiczna radzieckiego państwa socjalistycznego.

W ciągu lat powojennych wzrósł jeszcze bardziej, nie tylko wśród ludzi radzieckich, lecz i wśród mas pracujących innych krajów, autorytet władzy radzieckiej — najbardziej demokratycznej władzy na świecie, cieszącej się pełnym zaufaniem i miłością swego narodu. Nasz ustój radziecki zapewnia aktywny udział najszerszym mas ludowych w życiu państwowym i społecznym oraz stanowi najlepszą formę rozwoju ich sił twórczych. Przewodnią i kierującą siłą naszego państwa jest partia komunistyczna, której politykę ludzie radzieccy uważają za swą własną politykę, widząc w niej uosobienie swoich interesów. Nie ma na świecie ani jednego rządu burżuazyjnego, którego wewnętrzna sytuacja polityczna byłaby tak trwała i nie wzruszona, jak trwała i niewzruszona jest sytuacja rządu radzieckiego.

Sukcesy osiągnięte przez Związek Radziecki w latach rozwoju pokojowego wzmocniły jeszcze bardziej w naszym narodzie uczucie radzieckiego patriotyzmu, którego siła — jak poucza Towarzysz Stalin — polega na tym, że jego podstawą nie są przesady rasowe lub nacjonalistyczne, lecz głębokie odanie i wierność narodu wobec swej ojczyzny, braterska współpraca mas pracujących wszystkich narodów naszego kraju.

W twórczej pracy dla dobra ojczyzny socjalistycznej rozwija się i krzepnie braterska współpraca i przyjaźń narodów naszego kraju. Przy poparciu całego Związku Radzieckiego dzwignęła się z ruin i szybko ruszyła naprzód gospodarka obszarów, które znajdowały się pod okupacją wroga. W zgodnej rodzinie narodów wszystkie nasze republiki osiągnęły w ciągu ostatnich lat znaczne sukcesy polityczne, gospodarcze i kulturalne.

W walce o realizację wielkich celów budownictwa komunistycznego wzmocnia się nieustannie jedność moralno-polityczna społeczeństwa radzieckiego, zespolonego ściśle wokół partii i władzy radzieckiej. Świadczą o tym dobitnie wyniki wyborów do Rady Najwyższej ZSRR i do Rad Najwyższych republik narodowych, jakie odbyły się

w okresie powojennym i przyniosły wspaniałe zwycięstwo stalinowskiemu blokowi komunistów i bezpartyjnych.

Przewaga radzieckiego ustroju społecznego i państwowego, która z wyjątkową siłą ujawniła się w latach wojny, ujawnia się również owocnie w warunkach rozwoju pokojowego.

Podstawowe zadania planu 5-letniego zostały pomyślnie wykonane

Podstawą działalności gospodarczej i kulturalnej narodu radzieckiego w okresie powojennym był 5-letni plan odbudowy i rozwoju gospodarki narodowej kraju na lata 1946—1950, przyjęty wkrótce po zakończeniu wielkiej wojny ojczyźnianej, najcięższej ze wszystkich wojen, jakie przeżył kiedykolwiek nasz kraj ojczyzny. Szkoły materialne, wyrządzone przez wojnę naszemu krajowi, były tak poważne, że wrogowie nasi operali na tym swe egoistyczne rachuby. Mieli oni nadzieję, że nie zdołamy o własnych siłach wybrnąć z trudności powojennych. Jednakże ich rachuby okazały się bezpodstawne. Związek Radziecki znalazł w sobie siły i możliwości, by nie tylko zabliznić rany zadane wojną, lecz zorganizować dalszy potężny rozwój przemysłu-transportu, gospodarki rolnej, kultury i materialnego dobrobytu mas pracujących.

Naród radziecki przyjął plan 5-letni jako bojowy program, od-

powiadający jego żywotnym interesom, i z entuzjazmem przystąpił do wcielania tego planu w życie. Pod przewodem partii komunistycznej ludzie radzieccy nie szczędzili sił i pracy w walce o wykonanie i przekroczenie pięcioletniego powojennego. W ciągu tych lat znowu wystąpiły na jaw wspaniałe zalety i twórcze siły narodu radzieckiego, jeszcze bardziej wzrosła świadomość polityczna i aktywność społeczna ludzi radzieckich.

Pięcioletnia powojenna — to nowy, chlubny etap w rozwoju naszego kraju.

Podstawowe zadania planu pięcioletniego polegały na tym, aby odbudować zniszczone okręgi kraju, przywrócić przedwojenny poziom przemysłu i gospodarki rolnej a następnie poziom ten w znacznym stopniu przekroczyć. Z uczuciem dumy z naszej wielkiej ojczyzny możemy dzisiaj powiedzieć, że te zadania planu pięcioletniego zostały pomyślnie wykonane.

Produkcja przemysłowa przekroczyła o 70% poziom przedwojenny

Plan pięcioletni ustalał, że produkcja całego przemysłu Związku Radzieckiego w r. 1950 winna w porównaniu z przedwojennym 1940 rokiem zwiększyć się o 48 proc. Przemysł nasz nie tylko osiągnął ten poziom produkcji, lecz znacznie go przewyższył. Jak wiadomo, już w IV kwartale 1949 r. globalna przeciętna produkcja miesięczna przewyższyła poziom 1940 r. o 53 proc. W roku bieżącym rozmiały produkcji przemysłowej wzrosły jeszcze bardziej. Przedwojenny poziom globalnej produkcji przemys-

łowej został w ciągu 10 miesięcy 1950 roku przekroczony o 70 proc.

Szybkie tempo wzrostu produkcji przemysłowej i rozwoju wszystkich gałęzi gospodarki narodowej zabezpieczone jest dzięki wielkiemu budownictwu inwestycyjnemu. W ciągu minionego okresu pięcioletniego powojennej odbudowano i zbudowano od nowa około 6 tysięcy przedsiębiorstw przemysłowych, nie licząc drobnych przedsiębiorstw państwowych i spółdzielczych.

Przemysł okręgów, które ucierpiały na skutek wojny, został nie-

Tak uczcił proletariat łódzki Wielką Rewolucję

Z inicjatywy Łódzkiego Komitetu PZPR odbyła się wczoraj w teatrze im. Jaracza uroczysta akademicka, poświęcona 33 rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej.

Scena Teatru spowita została w czerwień, na tle której ustawiono dwa ogromne popiersia Lenina i Stalina. Nad nimi sierp i młot, otoczone wieńcem laurowym oraz cyfry 1917—1950. Z białych liter napis: „33 rocznica Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej”.

Otwarcia akademii dokonał przewodniczący Rady Narodowej m. Łódź — Marian Minor słowami: — W dniu 33 rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej łódzka klasa robotnicza niesie Związkowi Socjalistycznym Republik Radzieckich gorące pozdrowienie. Na sali zerwała się burza długo niemiłkających oklasków.

Przewodniczący Minor oddał głos I sekretarzowi K. Ł. PZPR Pawłowi Wojaśowi w celu wygłoszenia referatu. Prelegent mówił o znaczeniu Wielkiego Października dla kraju Rad oraz dla wszystkich narodów świata. Rewolucji Październikowej zawdzięcza szczególnie naród polski bardzo wiele. Dzięki niej odzyskaliśmy dwa razy niepodległość, dzięki niej mamy dziś Polskę Ludową krocząca do socjalizmu.

Masy pracujące Łódzi powitały rocznicę Wielkiego Października wzmoczoną pracą. Pierwsze na apel huty Pokój w Łódzi odpowiedziały Zakł. im. Feliksa Dzierżyńskiego. Za ich przykładem poszły Zakł. Stalina, Marchlewskie-

go, Armii Ludowej i wiele, wiele innych. Entuzjazm pracy, jaki ogarnął całą czerwoną Łódź, dał wspaniałe rezultaty. Wykonanie podjętych zobowiązań przyniosło Państwu dodatkową produkcję, której wartość wynosi blisko 69 milionów zł w nowej walucie. Same Zakłady Bawelniane dały przeszło 22 milionów zł.

Łódzcy przodownicy poszli śladami radzieckich przodowników pracy. W Zakładach Dierżyńskiego powstały brygady pracujące według metody włókniarza radzieckiego Czutkicha, brygada korabielnikowców Mirki Tomaszewskiej z zakładów odzieżowych osiągnęła wspaniałe wyniki. Prządka z Zakładów im. Stalina — Gryczyńska przeszła na obsługę 787 wrzecion. W Zakładach Gwarii Ludowej zorganizowano 19 brygad najwyższej jakości. Pałac Chajki pracował dwa dni w tygodniu na zaoszczędzonym węglu. Łódzcy robotnicy zadokumentowali w ten sposób, że rocznica Rewolucji Październikowej jest ich świętem, świętem ludu polskiego, który przy boku ZSRR walczy o pokój na świecie.

Po przemówieniu zerwała się długo niemiłkająca owacja. Wznosno okrzyki na cześć Generalissimusa Stalina i Prezydenta Bieruta. Cześć oficjalną akademii zakończono odśpiewaniem Międzynarodówki.

6 pułków nieprzyjacielskich rozbiła Koreańska Armia Ludowa

MOSKWA, 7.II. Agencja TASS donosi, że dowództwo naczelne Koreańskiej Armii Ludowej ogłosiło w dniu 7 listopada następujący komunikat:

Na północ od Anczu jednostki Armii Ludowej dotarły do rzeki Czongczon i prowadzą walki w celu zniszczenia oddziałów nieprzyjacielskich, okrążonych w rejonie położonym na północny zachód od tej rzeki.

Według prowizorycznych danych, w okresie od 27 października do 5 listopada jednostki Armii Ludowej rozbiły 6 pułków nieprzyjacielskich i wzięły do niewoli ponad 4 tysiące żołnierzy i oficerów wojsk amerykańskich i amerykańskich. Jednostki Armii Ludowej zdobyły w tym okresie 66 dział, ponad 50 miotaczy min i około 400 samochodów.

Kłeskę po kłesce ponoszą francuskie wojska kolonialne w Vietnamie

LONDYN, 7.II. Korespondent Agencji Reutersa donosi z Saigona, że oddziały francuskiego korpusu ekspedycyjnego wycofują się nadal z zajmowanych dotychczas stanowisk pod naciskiem Wietnamskiej Armii Demokratycznej. Potwierdzają się wiadomości, że korpus ekspedycyjny ewakuował wszystkie miejscowości na zachód od Czarnej Rzeki. Pod względem strategicznym najważniejsza była tu miejscowość Hong-Hoa oddalona o 50 km od stolicy Tonkinu —

Hanoi. Ostatnia linia obronna wojsk francuskich przebiega zaledwie o 24 kilometry na zachód od Hanoi.

Donoszono także o ewakuacji przez wojska francuskie miejscowości Sontay, położonej w 50 kilometrach na północny zachód od Hanoi.

Oddziały francuskiego korpusu ekspedycyjnego kontrolują obecnie w Tonkinie nie jedynie niewielki obszar delty rzeki Czerwonej.

Referat Marszałka Bułganina

(ciąg dalszy ze str. 1)

Aby osiągnąć takie wyniki, nasz hutniczy i budowniczy musieliśmy niemało pracy w to włożyć. Jak wiadomo, przemysł hutniczy południa został w czasie wojny zupełnie zdewastowany. Obecnie jest on całkowicie odbudowany na nowej bazie technicznej i daje więcej metali niżeli przed wojną. W dalszym ciągu rozwija się hutnictwo żelaza we wschodnich o-

Drugie miejsce na świecie w wydobyciu węgla

Z nadwyżką wykonano zadanie planu pięcioletniego w zakresie wydobycia węgla. Zgodnie z planem pięcioletnim wydobycie węgla w roku 1950 miało wzrosnąć w porównaniu z r. 1940 o 51 proc. W ciągu 10 miesięcy roku bieżącego wydobycie węgla przewyższyło poziom przedwojenny o 57 proc. i Związek Radziecki, jeśli chodzi o rozmiar wydobycia węgla, wysunął się na drugie miejsce na świecie.

Odbudowano całkowicie przemysł węglowy Zagłębia Donieckiego, zupełnie zdewastowany w czasie wojny. Kopalnie Zagłębia Donieckiego dają w chwili obecnej więcej węgla, niżeli przed wojną i więcej, niżeli przewidywał plan pięcioletni. Zagłębie Donieckie jest znowu największym i najbardziej zmechanizowanym zagłębiem węglowym kraju.

Zagłębie Moskiewskie, które również było całkowicie zniszczone, daje obecnie trzy razy więcej węgla, niżeli przed wojną.

Równoległe z odbudową Zagłębia Donieckiego i Zagłębia Moskiewskiego rozwija się w dalszym ciągu przemysł węglowy na Uralu, w Zagłębiu Kuźnieckim, w Zagłębiu Karagandyjskim i w innych wschodnich okręgach kraju. Na wschodzie wydobywa się w chwili obecnej przeszło 2 razy więcej węgla, niżeli przed wojną. Z nadwyżką realizowane jest zadanie planu pięcioletniego w dziedzinie budowy Pieczorskiego Zagłębia Węglowego — nowej bazy węglowej dla okręgów północnych i Leningradu. Pracuje się nad nowymi złożami węgla w innych okręgach kraju.

Pomyślnie rozwija się nasz przemysł naftowy. Zadanie planu pięcioletniego w zakresie wydobycia ropy naftowej zostało wykonane z nadwyżką. Plan pięcioletni przewidywał zwiększenie wydobycia ropy naftowej w roku 1950, w porównaniu z wydobyciem przedwojennym, o 14 proc. W ciągu 10 miesięcy roku bieżącego wydobycie ropy naftowej przewyższyło poziom przedwojenny o 21 procent.

Całkowicie został odbudowany i zaopatrzone nowe urządzenia techniczne, zniszczone podczas wojny przemysł naftowy okręgów Majkopu i Groźnego oraz przemysł naftowy Ukrainy zachodniej.

Wzrosło poważnie znaczenie nowych okręgów naftowych na Wschodzie. Stwo-

regach kraju. Poziom produkcja wyrobów walcowanych jest w tych okręgach 2,5 raza wyższy od przedwojennego.

Zgodnie z zadaniami planu pięcioletniego w dziedzinie hutnictwa metali kolorowych, znacznie rozszerzona została produkcja metali kolorowych i rzadkich: — aluminium, cyny, niklu, miedzi, ołowiu, cynku, manganu oraz koncentratów wolframu i molibdenu.

Zgodnie z zadaniami planu pięcioletniego w dziedzinie hutnictwa metali kolorowych, znacznie rozszerzona została produkcja metali kolorowych i rzadkich: — aluminium, cyny, niklu, miedzi, ołowiu, cynku, manganu oraz koncentratów wolframu i molibdenu.

Naftowy przemysł przetwórczy został zaopatrzone w nowe urządzenia techniczne. Wprowadził on do produkcji i wytwarza nowe gatunki wysokoektanowej benzyny lotniczej i innych rodzajów paliwa i smarów.

Produkcja energii elektrycznej w ostatnim roku pięcioletni miała się zwiększyć w porównaniu z okresem przedwojennym o 70 proc. W rzeczywistości jednak produkacja ta wzrosła o 87 proc. Na obszarach, które ucierpiały wskutek wojny, gdzie elektrownie zostały całkowicie zburzone, moc tych elektrowni i produkcja prądu elektrycznego przekroczyły obecnie poziom przedwojenny.

W szybkim tempie rozwija się przemysł budowy maszyn.

Zadania planu pięcioletniego w dziedzinie produkcji maszyn, urządzeń mechanicznych i przyrządów są pomyślnie wykonywane. Plan pięcioletni przewidywał wzrost gotowej produkcji urządzeń technicznych w 1950 roku — o 100 proc. w porównaniu z okresem przedwojennym.

W ciągu 10 miesięcy roku bieżącego produkcja maszyn przekroczyła poziom przedwojenny 2,2 raza. Jednocześnie produkcja urządzeń hutniczych wzrosła pięciokrotnie, turbin parowych 2,5 raza, wielkich silników elektrycznych — pięciokrotnie, urządzeń dla przemysłu naftowego ponad trzykrotnie, koparek mechanicznych — trzynastokrotnie.

W ciągu ostatnich lat radziecy budowniczy maszyn w oparciu o osiągnięcia rodzimej nauki stworzyli i opanowali wiele nowych nowoczesnych typów maszyn i urządzeń mechanicznych.

Pomyślnie zastosowanie nowej techniki umożliwiło przeprowadzenie na wielką skalę dalszej technicznej renowacji gospodarki narodowej i podniesienie poziomu mechanizacji robót ciężkich i pracochłonnych.

5-letni przewidywał na rok 1950 zwiększenie o 28 proc. przewozów towarowych transportu kolejowego w porównaniu z poziomem przedwojennym. W ciągu 10 miesięcy roku bieżącego przewozy towarowe przekroczyły poziom przedwojenny o przeszło 40 proc. Zwiększony został i odnowiony tabor lokomotyw i wagonów, utworzona została w kraju baza budowy lokomotyw elektrycznych i dieslowskich.

Znaczne sukcesy osiągnięto w gospodarce rolnej. W bieżącym roku globalne zbiory upraw zbożowych wyniosły 7 miliardów 600 milionów pudów i przekroczyły poziom przedwojennego roku 1940 o 200 milionów pudów. Zbiory globalne pszenicy przekraczają przy tym plany z 1940 roku o 340 milionów pudów.

Wykonywany jest z powodzeniem przyjęty w 1948 r. plan założenia leśnych pasów ochronnych, wprowadzenia trawopólnych płodozmianów, urządzenia stawów i zbiorników wody na stepowych i leśnostepowych obszarach europejskiej części Związku. W ciągu dwóch lat założono 1,300 tysięcy hektarów; w kołchozach i sowchozach tychże rejonów urządzono kilka tysięcy stawów i zbiorników wody.

W sierpniu bieżącego roku przyjęto ważną decyzję w sprawie przejścia do nowego systemu nawadniania na obszarze ponad 4,300 tysięcy ha.

W roku bieżącym wysiłki partii i rządu zmierzają do rozwiązania centralnego zadania w dziedzinie gospodarki rolnej — do jak największego rozwoju hodowli. Obecnie został całkowicie przywrócony nie tylko przedwojenny poziom uśrednionej hodowli, lecz w znacznym stopniu poziom ten przekroczone. Pogłowie bydła rogatego w kołchozach jest obecnie większe o 38 proc. niż przed wojną, owiec i kóz — o 65 proc., trzody chlewnej — o 55 proc. Kołchozy i sowchozy osiągnęły znaczne zwiększenie pogłowia bydła rasowego.

Zwiększenie produkcji upraw zbożowych i technicznych oraz wzrost produkcji hodowlanej stwarzają twarzą bazę surowcową dla dalszego rozwoju przemysłu lekkiego i spożywczego.

Nasze fabryki traktorów i fabryki budowy maszyn rolniczych uległy zniszczeniu podczas wojny; obecnie wszystkie one zostały odbudowane i wraz z nowymi fabrykami dają w bieżącym roku gospodarce rolnej: traktorów w przeliczeniu na jednostki o mocy 15 koni mechanicznych — czterokrotnie więcej niż w 1940 r.; kombajnów — 3,8 razy tyle, plugów traktorowych — cztery razy tyle, siewników traktorowych — prawie sześć razy tyle, kultywatorów traktorowych — przeszło trzy razy tyle.

Przemysł chemiczny dostarcza gospodarce rolnej coraz więcej nawozów sztucznych. W bieżącym roku gospodarka rolna otrzymuje nawozów fosforowych, potasowych i azotowych prawie dwukrotnie więcej niż w 1940 roku.

ten poziom, a w 1950 r. dochód narodowy przewyższy poziom przedwojenny — w cenach porównywalnych o przeszło 60 proc. tj. znacznie więcej niż przewidywał plan 5-letni.

Jak wiadomo, rząd radziecki zrealizował reformę pieniężną i w 1950 r. dokonał trzeciej z kolei obniżki detalicznych cen towarów masowego spożycia. Doprowadziło to do jeszcze większego wzmocnienia radzieckiego rubla, do podwyższenia jego siły nabywczej. Dochody robotników i pracowników umysłowych, w przeliczeniu na jedną pracującą jednostkę zwiększyły się już w 1949 r. — w cenach porównywalnych — o 24 proc. w porównaniu z poziomem przedwojennym. Dochody chłopów odpowiednio zwiększyły się więcej niż o 30 proc. W bieżącym roku odbywa się dalszy wzrost realnej płacy robotników i pracowników umysłowych oraz zwiększają się dochody chłopów.

W naszym kraju nie ma, jak wiadomo, bezrobocia. Lęzba robotników i pracowników umysłowych zatrudnionych w gospodarce narodowej nieustannie wzrasta i obecnie przewyższa liczbę przedwojenną o 22 proc.

Poprawa sytuacji materialnej mas pracujących znajduje wyraz we wzroście siły nabywczej ludności i w zwiększonych obrotach handlu. W bieżącym roku mogliśmy skierować do sklepów państwowych i spółdzielczych dla odpredaży ludności nie licząc miejscowych zasobów, o 35 proc. więcej mięsa i produktów mięsnych niż przed wojną, o 53 proc. więcej ryb, o 60 proc. więcej masła i innych tłuszczów, o przeszło 30 proc. więcej cukru i wyrobów cukierkowych, o 38 proc. więcej tkanin bawełnianych, wełnianych, jedwabnych i lnianych, o 35 proc. więcej obuwia, o 87 proc. więcej artykułów pończoszniczych, o 31 proc. więcej mydła.

Obecnie konsumpcja krajowa przewyższa znacznie poziom przedwojenny.

Partia i rząd uważają za sprawę pierwszorzędnej wagi zwiększenie ze wszechmiar funduszu mieszkaniowego kraju, a zwłaszcza udzielanie pomocy robotnikom, chłopom i inteligencji w budowie indywidualnych domów mieszkalnych. W ciągu 4 lat i 10 miesięcy pięcioletki powojennej odbudowano i zbudowano mieszkania o łącznej powierzchni około 90 milionów metrów kwadratowych. W tym samym czasie w miejscowościach wiejskich odbudowano i zbudowano przeszło 2,5 miliona domów mieszkalnych. Cyfry te świadczą o znacznym zasięgu budownictwa mieszkaniowego w naszym kraju. Jednakże plany budownictwa mieszkaniowego nie wszędzie są w całej pełni wykonywane. Domy mieszkalne w miastach i na wsi buduje się powoli i wciąż jeszcze drogo.

Rząd wydaje duże sumy na akcję społeczno-kulturalną. W latach powojennych w kraju naszym odbudowano i zbudowano tysiące nowych szkół, bibliotek, instytucji dziecięcych oraz wiele szpitali, sanatoriów, domów wypoczynkowych, klubów, teatrów i kin.

W szkołach podstawowych, 7-letnich i średnich, w szkołach technicznych oraz w innych średnich zakładach naukowych uczy się 87 milionów osób. Wyższe uczelnie kształcą 1,230 tysięcy studentów. Cyfra ta jest o 400 tysięcy wyższa od przedwojennej.

Rozwija się pomyślnie literatura i sztuka radziecka, które służą u nas interesom narodu i stanowią ważny instrument komunistycznego wychowania ludzi radzieckich.

Wzrosła sieć zakładów naukowo-badawczych. Poczyniono nowe, poważne kroki w kierunku rozwiązania zadania postawionego przez Towarzystwa Stalina uczonym radzieckim: „Nie tylko doścignąć, lecz również prześcignąć w najbliższym czasie osiągnięcia nauki za rubieżami naszego kraju”.

W ślad za wykrzykiem tajemnicy energii atomowej, uczeni nasi swymi licznymi, poważnymi pracami i wynalazkami przyczynili się do postępu technicznego, do wykonania i przekroczenia planów naszej gospodarki narodowej.

Przeprowadzone w bieżącym roku twórcze dyskusje w dziedzinie zagadnień językoznawstwa i fizjologii posunęły naprzód rozwój naszej radzieckiej nauki.

Wyjątkowo ważne znaczenie miały wystąpienia Towarzystwa Stalina w dyskusji nad zagadnieniami językoznawstwa. Wystąpienia te spowodowały głęboki przełom przede wszystkim w tej gałęzi nauki. Towarzystwo Stalin wykazał, że nauka nie może rozwijać się i czynić postępów bez walki poglądów, bez

wolności krytyki, bez zastępowania przestarzałych formuł i wniosków, przez nowe i otworzył przed całą radziecką myślą naukową szerokie horyzonty dla rozwiązywania nowych zadań, stojących przed naszym państwem.

Mówiąc o naszych sukcesach w dziedzinie budownictwa gospodarczego i kulturalnego, nie wolno nie wspomnieć o naszych okrytych chwałą siłach zbrojnych, o naszej armii, o naszym lotnictwie, o naszej marynarce wojennej. Spełniając z honorem swój obowiązek wojskowy, stoją one niezachwianie na straży

wód 22 miliardy kilowatów-godzin energii elektrycznej, czyli przeszło 11 razy więcej niż dawały w roku 1913 wszystkie elektrownie Rosji carskiej.

Zraszanie i nawodnienie obszarów zawałzańskich, ziem południowej Ukrainy i północnego Krymu, pustynnych i na wpół pustynnych obszarów nad Morzem Kaspijskim i w Azji Środkowej — da krajowi dodatkowo miliony pudów pszenicy, ryżu, bawełny i innych upraw technicznych. Na zraszanych obszarach rozwinię się na szeroką skalę hodowla bydła. Energia elektryczna nowych stacji znajdzie szerokie zastosowanie w przemyśle i w produkcji rolnej.

Budowie te ze względu na swą skalę, techniczną koncepcję i terminy realizacji są prawdziwym budowlami komunistycznymi.

Cztery nowobudowane elektrownie wodne będą miały ogólną moc przeszło 4 milionów kilowatów i dadzą rocznie przy przeciętnym stanie

Bez całkowitego przewyższenia przeżytków kapitalizmu w świadomości naszych ludzi. Oto dlaczego należy wzmocnić walkę z różnymi prądami niekomunistycznego stosunku do pracy i do własności socjalistycznej, do przestrzegania interesu państwowego.

Trzeba stanowczo wykorzenić wpływy burżuazyjne w dziedzinie nauki, literatury i sztuki, dążyć wytrwale do udoskonalenia pracy nad marksistowsko-leninowskim wychowaniem naszych kadr wszystkich specjalności, dopomóc im w opanowaniu nauki o prawach rozwoju społeczeństwa.

Nasza partia komunistyczna wzywa, aby nie poprzestawać na tym co osiągnięto i nie dawać się odnieść sukcesami. Byłoby niegodne ludzi radzieckich nie zauważać niedociągnięć w pracy i nie podejmować kroków w celu ich usunięcia. Nie wolno np. przejść obojętnie wobec takiego niedopuszczalnego zjawiska, jak naruszanie ustaw o obowiązkowym wykonywaniu planów państwowych. Dotychczas w szeregu gałęzi przemysłu poszczególne przedsiębiorstwa systematycznie nie wykonują ustalonych dla nich planów.

Tego rodzaju praktyka osłabiania i zamazywania zleń pracy jednych przedsiębiorstw kosztem dobrej pracy innych nie ma nic wspólnego z radziecką metodą kierowania gospodarką. Takie metody nie licują z pracownikami go-

II. Związek Radziecki a walka o utrwalenie pokoju na całym świecie

Realizując zadania budownictwa na polu gospodarki narodowej, Związek Radziecki uporczywie walczy o pokój, o przyjaźń i współpracę między narodami wszystkich krajów.

Ręka w ręce ze Związkiem Radzieckim prowadzą walkę o pokój i o przyjaźń narodów kraje demokracji ludowej — Albania, Bułgaria, Węgry, Polska, Rumunia, Czechosłowacja.

O sprawę pokoju walczy aktywnie wielki naród chiński pod przewodem Komunistycznej Partii Chin z towarzyszeniem Mao Tse-tungiem na czele.

Zdecydowanie stoi w obozie pokoju Niemiecka Republika Demokratyczna.

O sprawę pokoju, o wolność i niezależność swego narodu prowadzi wojnę wywoleńczą bohaterki naród koreański.

Wszystkie te narody stanowią oboz pokoju, socjalizmu i demokracji.

Towarzysz Stalin niejednokrotnie wskazywał, że różnica systemów ekonomicznych i ideologii nie wyklucza współpracy i normalnych stosunków między Związkiem Radzieckim a krajami kapitalistycznymi, a w szczególności między Związkiem Radzieckim a Stanami Zjednoczonymi.

„Dla współpracy — mówi Tow. Stalin — nie jest rzeczą konieczną, by narody miały jedynakowy system. Należy szanować systemy aprobowane przez naród”.

Równocześnie Tow. Stalin wskazuje, że „należy różnicować między możliwością współpracy a chęcią współpracy. Możliwość współpracy zawsze istnieje, ale nie zawsze jest chęć współpracy”.

Co się tyczy Związku Radzieckiego, to cały świat wie o licznych wysiłkach i praktycznych krokach naszego rządu zmierzających do utrwalenia sprawy pokoju i współpracy narodów.

Imperialiści USA przeszli od polityki przygotowania agresji do bezpośrednich aktów agresji

Obozowi socjalizmu i demokracji, obozowi pokoju przeciwstawia się oboz imperializmu z kolami rządzącymi Stanów Zjednoczonych na czele, oboz prowadzący politykę rozpętływania nowej wojny, politykę panowania silnych krajów nad słabymi.

Imperialiści amerykańscy liczą na to, że nowa, trzecia wojna musi doprowadzić do zdrugotnienia Związku Radzieckiego i krajów demokracji ludowej, do zdławienia ruchu robotniczego i narodowo-wyzwoleńczego we wszystkich oboz-

Imperialiści amerykańscy liczą na to, że nowa, trzecia wojna musi doprowadzić do zdrugotnienia Związku Radzieckiego i krajów demokracji ludowej, do zdławienia ruchu robotniczego i narodowo-wyzwoleńczego we wszystkich oboz-

Imperialiści amerykańscy liczą na to, że nowa, trzecia wojna musi doprowadzić do zdrugotnienia Związku Radzieckiego i krajów demokracji ludowej, do zdławienia ruchu robotniczego i narodowo-wyzwoleńczego we wszystkich oboz-

Imperialiści amerykańscy liczą na to, że nowa, trzecia wojna musi doprowadzić do zdrugotnienia Związku Radzieckiego i krajów demokracji ludowej, do zdławienia ruchu robotniczego i narodowo-wyzwoleńczego we wszystkich oboz-

Imperialiści amerykańscy liczą na to, że nowa, trzecia wojna musi doprowadzić do zdrugotnienia Związku Radzieckiego i krajów demokracji ludowej, do zdławienia ruchu robotniczego i narodowo-wyzwoleńczego we wszystkich oboz-

Imperialiści amerykańscy liczą na to, że nowa, trzecia wojna musi doprowadzić do zdrugotnienia Związku Radzieckiego i krajów demokracji ludowej, do zdławienia ruchu robotniczego i narodowo-wyzwoleńczego we wszystkich oboz-

Imperialiści amerykańscy liczą na to, że nowa, trzecia wojna musi doprowadzić do zdrugotnienia Związku Radzieckiego i krajów demokracji ludowej, do zdławienia ruchu robotniczego i narodowo-wyzwoleńczego we wszystkich oboz-

Imperialiści amerykańscy liczą na to, że nowa, trzecia wojna musi doprowadzić do zdrugotnienia Związku Radzieckiego i krajów demokracji ludowej, do zdławienia ruchu robotniczego i narodowo-wyzwoleńczego we wszystkich oboz-

Imperialiści amerykańscy liczą na to, że nowa, trzecia wojna musi doprowadzić do zdrugotnienia Związku Radzieckiego i krajów demokracji ludowej, do zdławienia ruchu robotniczego i narodowo-wyzwoleńczego we wszystkich oboz-

Imperialiści amerykańscy liczą na to, że nowa, trzecia wojna musi doprowadzić do zdrugotnienia Związku Radzieckiego i krajów demokracji ludowej, do zdławienia ruchu robotniczego i narodowo-wyzwoleńczego we wszystkich oboz-

Imperialiści amerykańscy liczą na to, że nowa, trzecia wojna musi doprowadzić do zdrugotnienia Związku Radzieckiego i krajów demokracji ludowej, do zdławienia ruchu robotniczego i narodowo-wyzwoleńczego we wszystkich oboz-

Imperialiści amerykańscy liczą na to, że nowa, trzecia wojna musi doprowadzić do zdrugotnienia Związku Radzieckiego i krajów demokracji ludowej, do zdławienia ruchu robotniczego i narodowo-wyzwoleńczego we wszystkich oboz-

Imperialiści amerykańscy liczą na to, że nowa, trzecia wojna musi doprowadzić do zdrugotnienia Związku Radzieckiego i krajów demokracji ludowej, do zdławienia ruchu robotniczego i narodowo-wyzwoleńczego we wszystkich oboz-

Imperialiści amerykańscy liczą na to, że nowa, trzecia wojna musi doprowadzić do zdrugotnienia Związku Radzieckiego i krajów demokracji ludowej, do zdławienia ruchu robotniczego i narodowo-wyzwoleńczego we wszystkich oboz-

Imperialiści amerykańscy liczą na to, że nowa, trzecia wojna musi doprowadzić do zdrugotnienia Związku Radzieckiego i krajów demokracji ludowej, do zdławienia ruchu robotniczego i narodowo-wyzwoleńczego we wszystkich oboz-

Imperialiści amerykańscy liczą na to, że nowa, trzecia wojna musi doprowadzić do zdrugotnienia Związku Radzieckiego i krajów demokracji ludowej, do zdławienia ruchu robotniczego i narodowo-wyzwoleńczego we wszystkich oboz-

Imperialiści amerykańscy liczą na to, że nowa, trzecia wojna musi doprowadzić do zdrugotnienia Związku Radzieckiego i krajów demokracji ludowej, do zdławienia ruchu robotniczego i narodowo-wyzwoleńczego we wszystkich oboz-

Imperialiści amerykańscy liczą na to, że nowa, trzecia wojna musi doprowadzić do zdrugotnienia Związku Radzieckiego i krajów demokracji ludowej, do zdławienia ruchu robotniczego i narodowo-wyzwoleńczego we wszystkich oboz-

Imperialiści amerykańscy liczą na to, że nowa, trzecia wojna musi doprowadzić do zdrugotnienia Związku Radzieckiego i krajów demokracji ludowej, do zdławienia ruchu robotniczego i narodowo-wyzwoleńczego we wszystkich oboz-

Referat Marszałka Bułganina

(dokończenie ze str. 2)
statych krajach, do panowania imperialistów USA nad światem. W imię tego wszystkiego, obozie imperializmu wzmagają się wyścigi zbrojeń, rozrastają się wydatki zbrojeniowe, zwiększa się liczebność sił zbrojnych, niszczy się resztki swobód demokratycznych, a organizacje postępowe są prześladowane. Imperialiści amerykańscy mają nadzieję, że będą mogli dla osiągnięcia tych celów wykorzystać w charakterze mięsa armatniego armie zależnych od nich kra-

jów. Koła rządzące Anglii i Francji, które kiedyś uprawiały samodzielną politykę zagraniczną, obecnie, wbrew swym interesom narodowym, podporządkowują się usłudze we wszystkich zasadniczych sprawach międzynarodowych dyktatowi imperialistów USA.
Ostatnio imperialiści Stanów Zjednoczonych przeszli od polityki przygotowania agresji do bezpośrednich aktów agresji. Najbardziej otwartym przejawem tej polityki jest interwencja zbrojna USA w Korei.

względny przestrzeganiem tego zakazu; zawrzeć pakt w sprawie utrwalenia pokoju między pięciu wielkimi mocarstwami i zredukować ich siły zbrojne o jedną trzecią w ciągu roku z tym, by zredukować je dalej w przyszłości. Zdawałoby się, że najprostszą rzeczą byłoby od razu przyjąć te pokojowe propozycje rządu radzieckiego i sprawdzić w ten sposób szczerotę propozycji radzieckich. Jednakże podżegacze wojenni mając posłuszną większość w ONZ, woleli odrzucić propozycje radzieckie. Odrzucili je zaś dlatego, że propozycje radzieckie podkopują zamiary podżegaczy wojennych i ich agresywne plany. Co więcej, panowie ci puszczają w ruch groźby pod adresem Związku Radzieckiego.
Czas już, by panowie ci zrozumieli, że naród radziecki nie należy do narodów

o słabych nerwach i że nie można go zastraszyć groźbami. Doświadczenie historii wskazuje, że nasza pokojowa polityka nie jest oznaką słabości. Czas już, by panowie ci zrozumieli, że naród nasz potrafi stanąć w swojej obronie, w obronie interesów swej ojczyzny — jeżeli trzeba będzie — z bronią w ręku.
Swą agresywną politykę imperialiści maskują twierdzeniami, jakoby prowadzili walkę przeciwko komunizmowi. Chwył ten nie jest nowy. Hitler i jego wspólnicy usiłowali w ten sam sposób usprawiedliwić swą agresywną politykę, powołując się na niebezpieczeństwo komunistyczne. Wszyscy wiedzą czym zakończyły się te oszukańcze machinacje hitlerowskie, Widocznie laury Hitlera nie pozwalają spać podżegaczom wojennym z bloku anglo-amerykańskiego.

to 500 milionów podstępów. Jest to poważna siła i groźna przestroga dla podżegaczy wojennych.
Narody walczące o pokój, pewne są triumfu swej słusznej sprawy. Udaremnią one plany podżegaczy wojennych.

Niech żyje pokój na całym świecie!

Towarzysze!

Wielkie sukcesy, jakie osiągnął nasz kraj w okresie powojennym, są wynikiem bohaterstwa pracy ludzi radzieckich i słusznej polityki partii komunistycznej, partii Lenina—Stalina.

Organizatorska i kierownicza rola partii przejawia się we wszystkich dziedzinach naszego życia państwowego i społecznego. Po zakończeniu wojny, partia skierowała wszystkie wysiłki ludzi radzieckich ku odbudowie gospodarki, ku dalsze mu rozkwitowi naszej ojczyzny. Na wezwanie partii rozwinęło się w kraju ogólnonarodowe współwzrostnictwo socjalistyczne o przedterminowe wykonanie planu pięcioletniego. Partia zapewniła rozwój kultury i dobrobytu materialnego ludzi radzieckich. Pod sztandarem partii utrwalają się jeszcze bardziej jednolite moralno-polityczne radzieckiego społeczeństwa, rozwinięła się i okrzepła stalinska przyjaźń narodów. Wyrosły nowe, liczne kadry pracowników we wszystkich dziedzinach budownictwa gospodarczego i kulturalnego, wychowane przez partię i uzbrojone w naukę marksistowsko-leninowską.

Działalność naszej partii komunistycznej wykazuje, że stawia ona ponad wszystko interesy narodu i umiejętnie walczy o nie. Swą służbą dla ojczyzny i narodu partia zdobyła sobie miłość ludzi radzieckich i pełne ich zaufanie.

W tym tkwi źródło siły Związku Radzieckiego.

Niech żyje niezwydłony sztandar Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej!

Niech żyje potężny naród radziecki!

Niech żyje nasza okryta chwałą partia komunistyczna!

Niech żyje pokój na całym świecie!

Korea — sztandarem ruchu wyzwolenczego dla krajów uciskanych

Rząd radziecki, wierny swej niezmielnej polityce pokoju, od samego początku wydarzeń w Korei domagał się uregulowania konfliktu za pomocą środków pokojowych. W tym celu rząd radziecki proponował, by zakończyć natychmiast działania wojenne w Korei i równocześnie wycofać stamtąd wszystkie wojska cudzoziemskie, dając tym samym narodowi koreańskiemu możliwość rozstrzygnięcia swych spraw wewnętrznych bez ingerencji zagranicznej.

Jednakże rząd amerykański, który wkroczył na drogę jawnej agresji, odrzucił wszystkie propozycje, mające na celu pokojowe uregulowanie kwestii koreańskiej.

Po wszystkich niepowodzeniach i ciężkich klęskach, jakie amerykańskie dowództwo wojskowe poniosło w Korei w toku walki z młującym wolność narodem koreańskim, Amerykanie skoncentrowali dla wojny w Korei prawie wszystkie swe siły zbrojne na Dalekim

Wschodzie. Nie licząc tylko na własne siły, Amerykanie wciągnęli do operacji wojska Anglii i innych krajów. Dopiero działając takimi poważnymi siłami, kilkakrotnie przewyższającymi siły Koreańskiej Armii Ludowej, interwencji zdolali osiągnąć pewne sukcesy militarne.

Naród koreański po wielkich sukcesach wojennych przeżywa obecnie wojenne niepewności, które nie zlamają jednak woli narodu koreańskiego do walki. Niepowodzenia bywają w każdej wojnie. Niegdyś w latach zbrojnej interwencji obcej i wojny domowej, również nasze państwo radzieckie przeżywało olbrzymie trudności. Jednakże interwencje zostały rozgromione i wypędzone.

Swą bohaterką walką przeciwko interwencji amerykańskiej, naród koreański zdobył sympatię milijonów pokój narodów całego świata. Korea stała się sztandarem ruchu wyzwolenczego dla krajów uciskanych i zależnych.

Gdzie komuniści dochodzą do władzy, utrwała się prawdziwa demokracja

Jednakowoż trudno jest obecnie wprowadzić prostych ludzi w błąd. Na przykładzie Związku Radzieckiego i krajów demokracji ludowej ludzie pracy widzą, że tam, gdzie komuniści dochodzą do władzy utrwała się prawdziwa demokracja, bezrobocie jest zlikwidowane, dobrobyt i kultura narodu wzrastają w szybkim tempie i przed każdym człowiekiem otwierają się najszersze możliwości twórczej pracy

Oto dlaczego, mimo wszelkich wysiłków imperialistów „unicestwienia” komunizmu, liczba zwolenników komuni-

zmu wzrasta. Wzrasta z dniem każdym wpływ partii komunistycznych, liczących dziś w swych szeregach, bez Związku Radzieckiego, ponad 18 milionów osób.

Komunizm i lud pracujący są nierozdzielne. Dlatego tak jak nie można unicestwić narodu, tak nie można unicestwić komunizmu. Lud przez same swe położenie w społeczeństwie kapitalistycznym jest nieprzejednanym wrogiem imperializmu, niosącego narodom cierpienia i masową zagładę na polach zbrojeń.

Narody walczące o pokój pewne są triumfu swej słusznej sprawy

Narody nie chcą wojny i zdają sobie coraz jaśniej sprawę, w jaką straszliwą przepaść usiłują je zepchnąć podżegacze wojenni.

Zaostrzenie groźby wojny wzmogło zdecydowaną wolę narodów, by zapobiec wojnie. Na całym świecie szerzy się i krzepnie zorganizowany i potężny ruch w obronie pokoju, ruch jednoczący robotników, chłopów, inteligencję, kobiety i młodzież, ludzi najrozmaitszych przekonań politycznych i religijnych. Obecnie narody walczą nie tylko o zakaz broni atomowej, lecz również o powszechne ograniczenie wszelkiego rodzaju zbrojeń, o zakaz propagandy wojennej w każdej postaci, o potępienie zbroj-

nej agresji i obcej ingerencji w wewnętrzne sprawy narodów.

Naród radziecki jest za pokojem i broni zdecydowanie sprawy pokoju. Wyznając wolę narodu radzieckiego, Rada Najwyższa ZSRR poparła w czerwcu br. Apel Sztokholmski Stałego Komitetu Światowego Kongresu Obrońców Pokoju. Apel ten podpisało ponad 15 milionów obywateli radzieckich — cała dorosła ludność naszej ojczyzny oświadczając tym samym, że pragnie pokoju i że będzie walczyła o trwały pokój. Do walki o pokój powstały milionowe masy narodów innych krajów.

Do dnia dzisiejszego zebrano ogółem pod Sztokholmskim Apielem Pokoju oko-

Imperialiści zrywają powojenne układy pokojowe

Wyrażając wolę narodów, które doświadczyły okropności wojny, wielkie mocarstwa po zwycięstwie nad Niemcami i faszystowskimi i imperialistyczną Japonią, ustanowiły uzgodniony system stosunków wzajemnych między państwami, gwarantujący pokój i bezpieczeństwo narodów. Podstawą tego systemu był układ poczdamski oraz Karta Narodów Zjednoczonych. Jednakże imperialiści anglo-amerykańscy od dawna już prowadzą politykę, zmierzającą do zburzenia tego systemu współpracy międzynarodowej. Imperialiści anglo-amerykańscy z pominięciem i wbrew Kartie Narodów Zjednoczonych stworzyli agresywny związek północno-atlantycki oraz montują inne agresywne bloki wojenne. Anglo-amerykańskie koła rządzące torpedują zawarcie traktatu pokojowego z Niemcami i starają się przedłużyć jak najbardziej okupację Niemiec za-

chodnich. Konferencja ministrów spraw zagranicznych Stanów Zjednoczonych, Wielkiej Brytanii i Francji, która odbyła się we wrześniu br. w Nowym Jorku, powzięła decyzję wskrzeszenia armii niemieckiej w zachodnich Niemczech, podjęła praktycznych kroków w kierunku remilitaryzacji Niemiec zachodnich oraz wykorzystania ich rezerw ludzkich i materialnych w imię swoich interesów, bez uwzględnienia interesów w imię narodu niemieckiego.

Polityka rozczłonkowania Niemiec, realizowana przez rządy amerykański, angielski i francuski, z pogwałceniem zasad układu poczdamskiego, doprowadziła do zerwania normalnych stosunków ekonomicznych między zachodnimi a wschodnimi obszarami Niemiec, do rozwoju w Niemczech zachodnich tych tylko gałęzi przemysłu, które związane są z produkcją wojenną.

Ku czci Bohaterów Odświeżenie pomnika na cmentarzu w Pabianicach

Dla zadokumentowania przyjaźni i jako wyraz wdzięczności za wyzwolenie spod jarzma hitlerowskiego, społeczeństwo pabianickie ufundowało ze swych ofiar i składek pomnik ku czci Bohaterów Armii Radzieckiej, którzy polegli w r. 1945 w czasie walk o Pabianice.

W dniu wczorajszym nastąpiło uroczyste odświeżenie pomnika, wnie-

sionego na cmentarzu, gdzie leżą prochy 251 żołnierzy radzieckich. Dożurnie zgromadzonej publiczności przemówił przewod. Grodzkiego Koła TPPR ob. Russak, który przy dźwiękach hymnów polskiego i radzieckiego dokonał odświeżenia pomnika. Z kolei przedstawiciel Armii Radzieckiej płk. Ostipow w krótkich, serdecznych słowach gorąco dzięko-

wał społeczeństwu pabianickiemu za miłość i wdzięczność, jaką żywi dla żołnierzy Armii Czerwonej.

Uczestnicy uroczystości udali się do sali kina „Polonia”, na centralną akademię z okazji rocznicy Rewolucji Październikowej.

W części oficjalnej akademii referat wygłosił sekretarz Komitetu Woj. PZPR Kubicki.

Niepodległość Polski, utworzenie na nowo państwa polskiego w 1918 r. to bezpośredni rezultat zwycięstwa Wielkiej Rewolucji i polityki narodowościowej władzy radzieckiej. Już od pierwszych chwil swej rewolucyjnej działalności w dziedzinie światowego proletariatu Lenina i Stalina wiele uwagi poświęcał sytuacji i walce narodu polskiego. Tow. Lenin i Stalin podkreślali łączność rewolucyjnych interesów polskich i rosyjskich mas pracujących.

Dalej mówił: „on o osiągnięciach ZSRR od momentu powstania tego pierwszego na świecie państwa socjalistycznego aż do chwili obecnej i o jego bogatych doświadczeniach, na których winniśmy się wzorować. Z kolei przystąpił do wycięcia zobowiązań jakie podjął i częściowo już wykonał pabianicki świat pracy dla uczczenia 33 rocznicy Wielkiej Rewolucji Październikowej.

Na zakończenie części oficjalnej odśpiewano „Międzynarodówkę”.

Wyjaśnienie NBP

ważne dla posiadaczy walut obcych, monet złotych, złota i platyny

Do Narodowego Banku Polskiego napływają zapytania osób zainteresowanych co do sposobu, w jakim odbywa się odprzedaż posiadanych walut obcych, monet złotych, złota i platyny.

W związku z tym Narodowy Bank Polski wyjaśnia, że przy odprzedaży Narodowemu Bankowi Polskiemu wspomnianych walut do dnia 13 bm, włącznie nie zachodzi potrzeba wypełniania jakichkolwiek bądź formularzy lub podawania nazwiska odprzedającego. Pokwitowanie imiennie Narodowy Bank Polski wystawia tylko w przypadku, gdy żąda tego odprzedający.

Rząd radziecki na straży pokoju

Całkowitym tego przeciwieństwem jest polityka rządu radzieckiego, który domaga się wcielenia w życie porozumienia poczdamskiego, przewidującego utworzenie jednolitych, niezależnych i młujących pokój Niemiec Demokratycznych. Znanie są powszechnie propozycje rządu radzieckiego w sprawie jak najszybszego zawarcia traktatu pokojowego z Niemcami, wycofania wojsk okupacyjnych i utworzenia rządu ogólnoniemieckiego. Propozycje te zostały znów wysunięte w opublikowanej niedawno deklaracji ministrów spraw zagranicznych ZSRR, Albanii, Bułgarii, Czechosłowacji, Polski, Rumunii, Węgier i Niemieckiej Republiki Demokratycznej.

Związek Radziecki domaga się także wprowadzenia w życie deklaracji pocz-

damskiej, to jest jak najszybszego zawarcia traktatu pokojowego z Japonią, wycofania z Japonii wojsk okupacyjnych i usunięcia groźby odrodzenia militarizmu japońskiego.

Stany Zjednoczone Ameryki przeciwnie, stawiają sobie za cel przedłużenie okupacji Japonii i przekształcenie jej w bazę wypadową dla przeprowadzenia swych agresywnych planów na Dalekim Wschodzie.

W ten sposób naruszając powzięte zobowiązania w sprawie Niemiec i Japonii, rządy Stanów Zjednoczonych Ameryki i Anglii udaremniają powojenne pokojowe uregulowanie, w którym zainteresowane są narody wszystkich krajów.

Rząd USA zmierza do rozpętania nowej wojny

W walce o pokój i współpracę między narodową, rząd radziecki popiera wszystkie posunięcia, zmierzające do wzmocnienia Organizacji Narodów Zjednoczonych, która powinna być poważnym narzędziem zachowania pokoju i międzynarodowego bezpieczeństwa.

Towarzysz Stalin wskazywał, że „Siła tej międzynarodowej organizacji polega na tym, że opiera się ona na zasadzie równoprawności państw, a nie na zasadzie panowania jednych nad drugimi. Jeżeli Organizacji Narodów Zjednoczonych uda się zachować nadal zasadę równoprawności, to odegra ona bezwzględnie wielką dodatnią rolę w dziele zapewnienia powszechnego pokoju i bezpieczeństwa”.

Przedstawiciele bloku anglo-amerykańskiego odrzucają systematycznie propozycje Związku Radzieckiego, zmierzające do wzmocnienia Organizacji Narodów

Zjednoczonych. Co więcej — rząd amerykański dąży do tego, by przekształcić tę organizację międzynarodową w związek przybudówkę Departamentu Stanu USA, w instytucję maskującą agresywne plany amerykańskie. Tym samym rząd Stanów Zjednoczonych wykazuje, że nie pragnie szukać dróg do współpracy międzynarodowej i nie szanuje suwerennych praw innych państw, że zamierza na rozpętać nową wojnę.
Imperialiści dokładają wielu wysiłków, by znieszczyć obraz pokojowej polityki Związku Radzieckiego i przedstawić ją jako propagandę, jako próbę wprowadzenia kogoś w błąd. Cóż zaś może być bardziej szczerze i jasne niż niejednokrotnie propozycje rządu radzieckiego wymierzone przeciwko rozpętaniu nowej wojny, a występujące na rzecz rozszerzenia współpracy międzynarodowej?

Naród radziecki potrafi stanąć w swojej obronie — jeżeli trzeba będzie — z bronią w ręku

Rząd radziecki, wierny swej polityce walki o pokój, na odbywającej się obecnie piątej sesji Ogólnego Zgromadzenia Organizacji Narodów Zjednoczonych zaproponował przyjęcie „deklaracji w sprawie usunięcia groźby wojny oraz utrwalenia pokoju i bezpieczeństwa na-

rodów”. W deklaracji tej rząd radziecki znów proponuje, by potępić propagandę na rzecz nowej wojny i wydać zakaz jej prowadzenia; zakazać używania broni atomowej jako broni agresji i masowej zagłady ludzi; ustanowić ścisłą kontrolę międzynarodową nad skrupulatnym i bez-

Młodzież ku czci rewolucji

Wczoraj w sali ZPB im. Feliksa Dzierżyńskiego odbyła się uroczysta akademii dla młodzieży szkół: IX Jędrzejowskiej, 42 i 79 szkoły podstawowej — organizowana przez zetemopowców IX gimn.

Referat wstępny wygłosił Szczygielski, który m. in. powiedział:

— Socjalistyczna Rewolucja Październikowa miała wielkie znaczenie dla młodzieży polskiej, która dawniej znajdowała się poza nawiasem życia społecznego, a dziś bierze

w niej czynny udział. Młodzież polska z awangardą ZMP na czele kroczy śladami bohaterstwa Kom-somolu”.

Referat o znaczeniu Rewolucji wygłosił J. Bilicz, po czym nastąpiła deklamacja zbiorowa ZMP-owców na temat „Rewolucja a Polska”.

W części artystycznej wystąpił chór, balet, kwartet męski IX gimn. oraz uczennice 42 i 79 szkoły podst.

Akademii zakończono uchwale-niem rezolucji. (hak)

Pomoc ZSRR w realizacji Planu 6-letniego

Związek Radziecki dostarcza Polsce i już częściowo dostarcza urządzeń kompletnych dla nowej wielkiej huty żelaza, pod Krakowem i dla innych rekonstruowanych i budowanych od nowa hut stali zwykłych i szlachetnych, dla kopalnictwa rud, węgla i ropy, dla produkcji metali kolorowych, dla wielkiej przemysłowej chemii, dla energetyki, dla budowy samochodów, traktorów i ciężkich maszyn itd., itp.

Bez tych radzieckich dostaw inwestycyjnych niemożliwym byłoby przedstawienie takiego projektu Planu 6-letniego, jaki obecnie Plenum przedstawiamy, to znaczy projektu opartego o wielki program inwestycyjny.

Przekazywanie Polsce technicznego doświadczenia radzieckiego, bezpłatne przekazywanie licencji i patentów, pomoc w projektowaniu, budowaniu i montowaniu szeregu wielkich obiektów gospodarczych, przechodzenie przez naszych inżynierów, techników i robotników wykwalifikowanych praktyk w zakładach i na budowach radzieckich itd., itp.

Bez tej pomocy radzieckiej niemożliwym byłoby przedstawienie Plenum takiego projektu Planu jaki obecnie przedstawiamy, ten plan zakładającego urzeczywistnienie wielkiego postępu technicznego.

(Z referatu wicepremiera Minca na V Plenum KC PZPR)

Związek Radziecki — najpotężniejszą ostoją pokoju

Pierwsze państwo socjalistyczne źródzone przez zwycięską Rewolucję Październikową, od chwili swego powstania wkroczyło na drogę obrony pokoju. Dekret o pokoju skierowany w dniu 8 listopada 1917 roku do wszystkich państw, rządów i narodów świata głosił: „Kontynuowanie tej wojny o to, jak między silne i bogate narody podzielić słabę lub podbite narodowości, rząd uważa za największą zbrodnię przeciwko ludzkości i oświadcza uroczystie, że gotów jest niezwłocznie podjąć pisząc pokój kładący kres tej wojnie, na podstawie wskazanych warunków, jednakowo sprawiedliwych dla wszystkich narodów bez wyjątku”.

W ciągu 33 lat swego istnienia władza radziecka konsekwentnie realizowała leninowsko-stalinowską politykę pokoju, zgodnie z teorią wielkich wodzów rewolucji, z teorią, która głosiła możliwość zbudowania socjalizmu w jednym kraju i możliwość pokojowego współistnienia dwóch przeciwstawnych systemów gospodarczych. O tych możliwościach mówił Lenin w roku 1919. Podkreślał ich znaczenie Stalin w 1927 r. w rozmowie z amerykańską delegacją robotniczą i w innych wypowiedziach z okresu międzywojennego.

Po zakończeniu II wojny światowej, wspominając o koncepcji całkowitej możliwości pokojowego współistnienia i współpracy ZSRR z krajami kapitalistycznymi, Generalissimus Stalin stwierdził w rozmowie z amerykańskim politykiem Stassenem: „... Każdy naród stosuje ten system, jaki chce i może stosować, który system jest lepszy — pokaże historia. Dla współpracy nie trzeba, by narody posiadały jednaki system. Należy szanować systemy zatwierdzone przez naród. Tylko pod tym warunkiem możliwa jest współpraca”.

System socjalistyczny, którego triumf jest tak widoczny — ściśle wiąże się z ideami pokojowymi. Socjalizm nie potrzebuje zabezpieczać swego rozwoju na drodze wojny, na odwrót — w przeciwstawieniu do systemu kapitalistycznego rozwija się on w warunkach pokojowych, w których krzepnie i podąża naprzód, osiąga potężny rozwój sił wytwórczych, kultury i dobrobytu narodowego.

Polityka zagraniczna państwa radzieckiego nie sprowadza się tylko do potępienia i negacji wojen zaborczych, ale także wyraża ona bojowy program obrony pokoju i okiełznanie imperialistycznych podżegaczy wojennych.

Już w 1927 r. Stalin mówił, że „zadanie polega na tym, aby bić na alarm we wszystkich krajach Europy o groźbie nowej wojny... i przygotować masy, stałe przygotowując je do tego, aby spotkały one wszystkie i wszelkie próby rządów burżuazyjnych organizowania nowej wojny w pełnym uzbrojeniu walki rewolucyjnej”.

Gdy hitlerowskie zbrodnicze przygotowywały drugą wojnę światową,

rząd radziecki alarmował świat cały, piętnował hańbiącą politykę anglo-amerykańskich rządów kapitalistycznych pchających Hitlera do wojny, demaskował faszystowskich prowokatorów wojennych, dążył do stworzenia potężnej koalicji antyhitlerowskiej.

W latach II wojny światowej państwo radzieckie występuje jako inicjator organizacji pokoju światowego. W chwili gdy potężna Armia Radziecka łamała w bojach hitlerowską maszynę wojenną, wielki Stalin pisał: „Zadanie polega nie tylko na tym, żeby wygrać wojnę, lecz również na tym, żeby uniemożliwić rozpoczęcie się nowej agresji i nowej wojny, jeżeli nie na zawsze, to w każdym razie na długi okres czasu”.

Ze szczególną jasnością widoczna jest rola Związku Radzieckiego —

obroncy pokoju na tle sytuacji międzynarodowej po II wojnie światowej. Już w 1946 r. w ONZ Mołotow postawił wniosek o zmniejszenie zbrojeń wielkich mocarstw i zakaz broni atomowej. W 1947 r. delegacja radziecka zaproponowała z tej samej trybuny uchwałę o zakazie propagandy wojennej.

ZSRR stoi zawsze na straży postanowień poczdamskich przewidujących zniszczenie niemieckiego potencjału wojennego i korzeni faszyzmu. Walczy o umożliwienie narodowi niemieckiemu wstąpienia na drogę demokratycznego odradzania się i pokojowego rozwoju.

Rząd Stanów Zjednoczonych i jego satelici w Europie odrzucają jednak wszystkie propozycje rządu radzieckiego zmierzające do utrzymania pokoju światowego. Anglo-

amerykańscy mordercy pławiący się we krwi narodu koreańskiego i organizujący nowe zbrojckie wyprawy usiłują znów wtrącić ludzkość w katastrofę wojenną.

Złowrogie ich knowania demaskuje jednak Kraj Rad. Na ostatniej sesji ONZ delegacja radziecka proponowała pokojowe i trwałe rozwiązanie kwestii koreańskiej, domagając się natychmiastowego przerwania działań wojennych i wycofania wszystkich wojsk USA i innych państw biorących udział w agresji przeciwko ludowi koreańskiemu.

Projekt deklaracji o usunięciu groźby nowej wojny wniesiony przez Związek Radziecki na ostatniej sesji zgromadzenia ogólnego ONZ formułuje dążenia całej ludzkości. Jest to bojowa platforma walki o pokój, wokół której skupia się cała postępową ludzkość.

Związek Radziecki i imię wielkiego organizatora walk narodów o pokój na całym świecie zdobyły ogromny autorytet u wszystkich ludzi milujących pokój. Setki milionów ludzi, nie tylko w krajach wyzwolonych od kontroli imperialistycznej w Europie i w Azji, ale również setki milionów prostych ludzi w krajach kapitalistycznych wiążą nierozdzielnie słowa: Związek Radziecki i Stalin — ze słowem „Pokój”.

Odowiedź na atak kontrrewolucji (Z dni Wielkiej Rewolucji)

Swój plan „zlikwidowania” nadciągającej rewolucji burżuazyjny rząd Kiereński rozpoczął realizować o świcie 6 listopada 1917 r., nasyłając Jun krów i policję na drukarnię „Prawdy”. Junkrzy zdemolowali matryce. Policja oplotowała drukarnię i skonfiskowała gotowe już egzemplarze gazety „Raboczi Put”. Powiadomiony o wszystkim Stalin przedstawił sprawę Komitetowi Centralnemu Partii.

Unikając długich przemówień, Komitet Centralny uchwałił wysłać natychmiast zbrojną pomoc drukarni i wznowić druk gazety. Ponadto Komitet Centralny uchwałił, że czuwać będzie w permanence (stałe) w Instytucie Smolnym. Równocześnie zorganizowano zapasowy sztab rewolucji — twierdzy Piotrowskiej.

Niezłomnie wykonując uchwały KC, Komitet Wojskowo-Rewolucyjny zlecił „zaszczytny obowiązek ochrony rewolucyjnych drukarni przed kontrrewolucyjnymi zamachami” żołnierzom pułku Litewskiego. Około godz. 11 — wśród okrzyków radości zecerów i maszynistów — druk bolszewickich gazet „Raboczi Put” i „Soldat” został wznowiony.

Równocześnie do wszystkich komisarzy w oddziałach wojskowych i komitetów pułkowych skierowano następujący telefonogram:

„Radzie Piotrogradzkiej zagraża bez pośrednie niebezpieczeństwo... Nakazuje się zarządzić w pułku pogotowie bojowe. Czekaj na dalsze zarządzenia. Wszelka zwłoka i panika będą uważane za zdradę rewolucji. Wyślij do Smolnego po 2 przedstawicieli na zebranie delegatów”.

Główny sztab Czerwonej Gwardii otrzymał rozkaz wysłać 2-tysięczny oddział do Smolnego; rozkaz mobilizacji całego transportu; rozkaz zajęcia wszystkich ważniejszych punktów strategicznych w mieście.

Był to już właściwie początek powstania zbrojnego.

W robotniczych dzielnicach Piotrogradu zawrzało. Z fabryk wyruszyły oddziały Gwardii Czerwonej, zorganizowa-

ne w setki. Oddziały płynęły ze wszystkich 19 dzielnic Piotrogradu. Za rogatkami Newskimi Czerwonogwardziści obsadzili drogi prowadzące do miasta. Na plac przed Smolnym z warkotem nadjeżdżały wyładowane po brzegi uzbrojonymi ludźmi samochody ciężarowe. Artylerie Piotrogradu pęczniały gorącą krwią rewolucji.

Na pomoc Piotrogradzkiej Czerwonogwardziści i rewolucyjnym oddziałom wojskowym wezwano okręty i marynarzy Floty Bałtyckiej. Radiostacja krążownika „Aurora” była nadawcą rozkaz Komitetu Wojskowo-Rewolucyjnego o nie dopuszczaniu do Piotrogradu żadnego oddziału wojskowego, którego stanowisko polityczne było by niejasne. Rewolucyjny proletariot gotując się do szturmów sięgał po najnowsze zdobycze techniki — po radio.

Tymczasem w Przedparlamencie Kiereński ostro, zaciekłe „ultymatywnie” atakował bolszewików. Z planą na ustach cytował fragmenty artykułów i proklamacji pióra „poszukiwanego” lecz ukrywanego się przestępcy politycznego Ułjanowa-Lenina”.

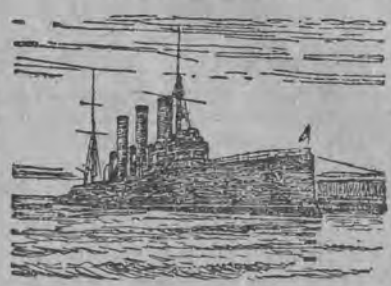
Nagle na trybunie zjawia się wicepremier Konowałow. Wręcza Kiereńskiemu jakąś kartkę. Kiereński nerwowo czyta. Sala zalega szeptem ciszą.

— Wręczono mi w tej chwili — oświadcza Kiereński — odpis dokumentu rozsyłanego do pułków o pogotowiu bojowym. Rozkazu ich Komitetu Wojskowo-Rewolucyjnego.

Z ław „poselskich” — z ław burżuazyjnych, mieńszewickich, eserowskich — bucha panika i nienawiść. Kiereński do maga się nadzwyczajnych pełnomocnictw. Pełnomocnictwa zostają uchwalone. Kiereński żąda prawa użycia najbezwzględniejszych środków. Prawo użycia najbezwzględniejszych środków zostaje uchwalone.

Zegnany owacyjnie, dyktator i zbawca burżuazji Kiereński opuszcza „Przedparlament” o godz. 14. Mknie do Pałacu Zimowego.

„Aurora” — okręt-bohater Październikowej Rewolucji

„A spoza arka
mostu Nikoły
Aurory armat
lufy lśnia
gole...”

W. Majakowski (tłum. A. Sandauer) „Aurora”, okręt-bohater Październikowej Rewolucji, z wielką chwałą przeszedł do historii. Nomen et omen — gdyż Aurora oznacza jutrzennkę, zapowiedź zbliżającego się dnia. Historyczna „Aurora” ogniem swych armat skierowanych na Pałac Zimowy również zapowiedziała Dzień Zwycięstwa nad przemocą i bezprawiem, nad krzywdzicielami pracującego człowieka — obwieściła przed 33 laty, 25 października (7 listopada) początek nowej ery — Wielkiej Rewolucji Socjalistycznej.

Podczas Wielkiej Wojny Ojczyźnianej odkryty sławą krążownik pełnił służbę bojową. Szczęśliwale działał, między innymi i działa-relikwia, z którego w pamiętnym Październiku padły

Poznajemy Republiki Związkowe Gruzinska SRR

„Szczęśliwa bądź Gruzja, kraino rozkwitu, Gdzie młodość Stalina jaśnieje od lat”. (A. Kowaleńkow)

25.II. 1921 Gruzja weszła w skład Federacji Zakaukaskiej a po jej zlikwidowaniu (5.12.1936) stała się Związkową Republiką Kraju Rad. Kraj obejmujący 76,2 tys. km²

wiele zawdzięcza władzy radzieckiej. Dzięki niej Gruzja stworzyła swój własny przemysł, który dysponuje dziś 1500 zakładami pracy. Powstały tu nowe gałęzie przemysłu: budowy maszyn, papierniczy, tekstylny, cukrowniczy i inne. Stworzona została silna baza energetyczna. Na polach koczowniczo pracują tysiące traktorów i kombajnów, 7000 km. kanałów nawadnia tereny uprawne. Obszary plantacji herbatniczych, wynoszące przed Rewolucją Październikową 900 ha, wzrosły obecnie do 52000 ha. Wzrastają również obszary przeznaczone na uprawę cytryn, pomarańczy, tytoniu, bawełny, winogron, buraka cukrowego. 258 koczowniczo chłubi się rocznym dochodem przekraczającym milion rubli. Rozbudowują się miasta Gruzji. Obok starych ośrodków życia kulturalnego i przemysłowego, obok Tbilisi (stolica Republiki), Batumi rosną nowe ośrodki takie jak Gori, Rustawi.

pierwsze strzały na Pałac Zimowy, marynarze z „Aurory” umieścili na podłogę pancernym „Bałtyczek”.

Dla upamiętnienia historycznych zasług dla radzieckiej ojczyzny krążownik „Aurora”, odznaczony orderem Czerwonego Sztandaru, umieszczony i zakotwiczony został na rzece Newie na postój wieczysty. W ten sposób stała się okrętem-krążownikiem „Aurora” trwać będzie przez wieki jako pomnik najbardziej świetlanego zdarzenia w historii ludzkości — Wielkiej Październikowej Socjalistycznej Rewolucji.

Czyn „Aurory” włączony został na karty „Historii Wszechzwiązkowej Partii Komunistycznej (bolszewików)”, znał również żywe odbicie w narodowej sztuce radzieckiej, poprzez wiersze Włodzimierza Majakowskiego, Szymona Kirsanowa, Stefana Szczepaczowa i wielu innych, pieśni masowe, obrazy i rzeźby — do teatru włącznie. Znany i w Łodzi, z przedstawienia w Państwowym Teatrze Powszechnym, sztuki Borysa Ławreniewa „Przełom”, w której autor uwiecznił historyczny moment wyruszenia „Aurory” na rozkaz Partii na Piotrogród.

„Choć wiele już lat upłynęło, Choć wiele ich jeszcze przeleci, Im dalszy ów rok, owa data, Tym żywsza jest w naszej pamięci.”

Jak gdyby to wczoraj nad miastem Bałtyckie wiehury szalały I salwy armatnie z „Aurory” Jesiennym powietrzem wstrząsały.” (S. P. Szczepaczow — tłum. A. Kordys) S. W. G.

Radosne to były dni, ale i ciężkie zarazem. Dzień trwał właściwie całą dobę, a i tego było mało.

— Żeby tak jeszcze ze dwie, trzy godzinki dodać! — wzdychali ludzie.

— I sto godzin by się przydało — poprawiali towarzysze.

Rzeczywiście, pracy było dużo. A ileż to jeszcze zadań stało przed młodą władzą radziecką! Ileż to miało do zrobienia ten rząd najmłodszego na świecie, bo zaledwie kilku miesięcznego państwa!

Walka jeszcze nie ustala. Wróg był na każdym kroku. Kapitalizm nie łatwo ustępuje z pola boju. A tu szło nie o małą stawkę, bo o 1/6 całego świata. Przemysłowcy, bankierzy, posiadacze ziemscy Francji, Anglii, Japonii, Niemiec, Austrii, no i rodzima burżuazja, jak dzikie, krwiożercze zwierzęta sztykowali się do skoku, chcą zduśić, rozszarpać, zniszczyć młode państwo radzieckie.

W tym właśnie najgorętszym okresie Włodzimierz Lenin i Józef Stalin złożyli swe podpisy pod następującym dokumentem:

„Przedmioty antyczne i dzieła sztuki, biblioteki, archiwa, obrazy i w ogóle przedmioty muzealne, nie zależnie od tego gdzie się one znajdują, wzięte zostaną jako własność narodu polskiego pod opiekę Rządu Robotniczo-Chłopskiego w osobie Komisariatu do Spraw Polskich i Towarzystwa Ochrony Pamiątek Historycznych do czasu przekazania ich Polskim Muzeom Ludowym”.

Dwie wędrówki arrasów i ich głębszy sens

antycznych i dzieł sztuki należących do narodu polskiego”, noszący datę 19 stycznia 1918 r.

To było na wiele lat przed Rewolucją — w 1571 r.

Dokument, pisany mistrzowsko zastrzeżonym gęsim piórem, podpisał Zygmunt August. Był to testament, w którym przekazał on ostatnią swoją wolę. A wolą jego było, żeby „wszelkie obicia” po śmierci siostr jego przesyły na Rzeczpospolitą „ku pospolitej potrzebie”.

W ten oto sposób w kilka lat później, gdy umarła ostatnia z siostr królewskich — Anna Jagiellonka, państwo stało się właścicielem wspaniałej kolekcji „obiec”, z których tak niegdyś dumny był król Zygmunt August i których wartość potrafił ocenić. Właścicielem 356 arrasów.

Nadeszły tragiczne dni trzeciego rozbioru Polski. Wrogowie jeszcze raz wyciągnęli ręce, by zmasać już ostatecznie z map Europy — Polskę. Ziemia została rozgrabiona. Polska jako państwo przestała istnieć. Zrabowane zostały też skarby narodowe Polski, a m. in. i owe arraszy zygmunto-wskie. Zagarnął je rząd carski.

Nadszedł rok 1917, a wraz z nim dni Wielkiej Rewolucji Październikowej. Znienawidzony carat runął u stóp zwycięskiego proletariatu.

Robotnicy i żołnierze czerwonego Piotrogradu, gdy zaświtała im jutrzennka wolności, nie zapomnieli o swoich braciach — Polakach. Napisałi do nich:

„Do Narodu Polskiego. Carat, który w ciągu stu lat dawał zarówno naród polski jak i rosyjski, został obalony wspólnymi siłami proletariatu i wojska. Zawia damiając naród polski o tym zwycięstwie wolności nad wszechrosyjskim zandarmem, Piotrogradzka Rada Delegatów Robotniczych i Żołnierskich oświadcza, że demokracja Rosji stoi na stanowisku uznania samookreślenia politycznego narodów i uznania, że Polska ma prawo do całkowitej niepodległości pod względem państwowo-międzynarodowym.”

Przesyłamy Narodowi Polskiemu swe bratnie pozdrowienia i życzymy mu powodzenia w oczekującej go walce o uprowadzenie w niepodległej Polsce demokratycznego, republikańskiego ustroju.

Piotrogradzka Rada Delegatów Robotniczych i Żołnierskich”.

Potem, w wirze walki jeszcze, władza radziecka nie zapomniała i o ochronie narodowych skarbow polskich, zagarniętych przed laty przez carycę Katarzynę.

W myśl dekretu Rady Komisarzy Ludowych z 19 stycznia 1918 r. Związek Radziecki w latach 1921—24 zwrócił Polsce zabytki muzealne a m. in. arraszy. I znów piękne, stare tkaniny ozdobiły ściany komnat wawelskich.

Nadszedł rok 1939. Tym razem trzeba było chronić najcenniejsze zabytki polskie przed zaborczą ręką hitlerowców. Obok innych zbiorów, 142 arraszy znalazły się w skryniach i poprzez Francję w roku 1940 dotarły do Kanady.

W 5 lat później, kiedy po krwawej nocy okupacji naród polski stanął do nowej, radosnej pracy, wówczas właśnie „rząd londyński” polecił najcenniejszą część zbiorów polskich, znajdujących się w Kanadzie, ukryć w klasztorach OO. Odkupieńców St. Anne de Beaupre w Quebecu oraz w klasztorze Krwi Jezusowej w Ottawie.

W maju 1946 r. Polska Ludowa upomniała się o swoje skarby. Bra-

ciszkowo oświadczyli wówczas, że bezcenne skrynie zostały już zabrane z klasztorów przez nieznaną osobę.

„Rząd londyński” postarał się o to, by skarby kultury polskiej nie wróciły do kraju, gdzie rządził lud. A dziełnie mu w tym sekundował rząd Kanady, pomimo, że uznał przecież oficjalnie Rząd Polski Ludowy.

Po wielu staraniach do kraju powróciła zaledwie znikoma część zabytków. Pozostałe skrynie z najcenniejszymi zabytkami „gdzieś zniknęły. Potrafiła je odnaleźć dopiero policja kanadyjska, ale nie po to, by zwrócić krajowi. Gdy 24 skrynie z zabytkami odnalazły się, oczywiście — w klasztorze Odkupieńców, premier kanadyjskiej prowincji Quebec Duplessis polecił je natychmiast zająć. I najbezcenniejszy w świecie oficjalnie oświadczył, że skarbow nie odda.

Rząd Polski zwrócił się wówczas nie do p. Duplessisa, lecz do rządu kanadyjskiego, jak to zwykle w dyplomacji się praktykuje, z prośbą o zwrot cennych zabytków. I oto jaką otrzymał odpowiedź:

Rząd kanadyjski nie ma wpływu na premiera prowincji Quebec i rządu polskiemu zwrócić się bezpośrednio do p. Duplessisa.

SPORT

Echringu

Trenerem Gwardii Koszalin jest uczeń Nowaka z Pabianic — Kraszewski.

Pięściarze „A” i „B” klasy mieć będą przerwę aż do połowy grudnia. Przerwa ta spowodowana została przeprowadzeniem dochodzenia w sprawie nadmiernej ilości walkowerów, a ponadto była podyktowana koniecznością lepszego przygotowania się do mistrzostw drużynowych.

Istnieje projekt zmiany regulaminu rozgrywek drużynowych. Drużyna występująca w składzie 7 zawodników na 10 przewidzianych — nie otrzyma walkoweru, ale powinna przeprowadzić dwie walki towarzyskie.

Komunikują nam, że do pierwszego kroku bokserskiego z Zychlina, ma być zgłoszonych około 25 zawodników w tym 6 reprezentantów w wadze półciężkiej i tyłu w ciężkiej.

Ma nastąpić nowa interpretacja „KO”. Jeżeli „KO” następuje nie po cięciu, to wówczas nie będzie stosowana przerwa jednodzielnego. Orzeczenie takie ma być powzięte po każdej walce kończącej się przez KO i podpisane przez komisję sędziowską i przez lekarza dyżurnego.

Na mecz Łódź — Olsztyn ma być zmierzona reprezentacja Łodzi z zawodników rekrutujących się z klubów prowincjonalnych. Składy na mecz z Olsztynem i Wrocławiem ustalone będą w nadchodzącej środę.

Boksery Bawelny w meczach o wejście do II Ligi Wygrał z Gwardią Wrocław 10:5, OWKS Lublinitanką 9:7 i z

Gwardią Koszalin 10:6. Po 2 meczach końcowych, to znaczy spotkaniach obu Gwardii i Bawelny z OWKS Lublinitanką, może zaistnieć tego rodzaju sytuacja, że trzy kluby, to znaczy OWKS Lublinitanka, Bawelna i Gwardia (Wrocław) mieć będą równą liczbę punktów.

Mający się odbyć w Łodzi mecz bokserski Związkowiec (Sieradz) — Gwardia (Łódź) mimo ogłoszeń został w ostatniej chwili odwołany.

Trener Lipiec zamierza opuścić Zychlin i przyjechać na stałe do Łodzi. Zrzeczenie „Stal” czyni jednak starania, aby Lipiec mógł jeszcze przez pewien okres czasu trenować pięściarzy Zychlina.

Po meczu Bawelna — Gwardia (K) jeden ze złościwych powiedział, że najbardziej mu się ze wszystkich walk podobały spotkania zakończone walkowerami.

Depesza Głównego Komitetu Kultury Fizycznej

Główny Komitet Kultury Fizycznej z okazji 33 rocznicy Rewolucji Październikowej przesłał do Wszeczwiązkowego Komitetu dla Spraw Kultury Fizycznej i Sportu przy Radzie Ministrów ZSRR depezę następującej treści:

„W dniu 33 rocznicy Wielkiej, Socjalistycznej Rewolucji Październikowej sportowcy Polski Ludowej, która powstała i kroczy ku socjalizmowi, dzięki zwycięstwom Rewolucji i braterskiej pomocy narodów radzieckich, przesyłają przodującym w świecie sportowcom kraju zwycięskiego socjalizmu braterskie pozdrowienia i życzenia dalszych wspaniałych osiągnięć w budowie ustroju komunistycznego i w walce o pokój na całym świecie.

W tym uroczystym dniu, który jest świętem mas pracujących całego świata

Kacik szkolny

Solidaryzując się z masami robotniczymi, w związku z 33 rocznicą Rewolucji Październikowej, członkowie Szkolnego Klubu Sportowego przy IV TPD podjęli następujące zobowiązanie:

1. Wyremontować salę gimnastyczną, a więc wymalować linie do siatkówki i koszykówki, pomalować i zalozyc deski do koszykówki.
2. Przygotować teren pod lodowisko.
3. Doprowadzić do stanu używalności skocznię.

Sztafety ZMP dla uczczenia II Światowego Kongresu Pokoju

W dniu wczorajszym we wszystkich niemal gromadach wiejskich odbyły się masówki zorganizowane przez ZMP, na których żegnano sztafety młodzieży wiejskiej niosące meldunki o wykonanych zobowiązaniach na cześć II Światowego Kongresu Pokoju.

Trasa tych sztafet z gromad wiejskich biegnie do gmin. Właśnie w dniu dzisiejszym wyruszą sztafety z gmin do powiatów.

W Łodzi w dniu dzisiejszym w szkołach, w fabrykach, w wyższych uczelniach odbędą się na dziedzińcach masówki.

Główna natomiast uroczystość będzie miała miejsce w dniu 9 bm.

w hali sportowej na Widzewie, gdzie o godz. 17 odbędzie się uroczystość powitania przedstawicieli biegów sztafetowych, a następnie po dokonaniu wyboru prezydium, złożonego z przewodników pracy, po wygłoszeniu krótkiego referatu przez przewodniczącego ZMP, uchwalona zostanie wspólna rezolucja, w której oczywiście czołowe miejsce zajmą meldunki o osiągnięciach młodzieży w pracy.

Następnie rezolucja ta zostanie wręczona przewodnikom pracy, którzy przewożą ją na Ogólnopolski Wiec Młodzieżowy w Warszawie.

Z terenu woj. łódzkiego zbiorowo meldunek młodzieży łódzkiej przewożą następujący przewodnicy: Dubowy Aleksander — Ozorkowskie Zakł. Przem. Bawelnianego, Balcerzak Hanna — prac. Pabianickie Zakłady Przemysłu Bawelnianego, Witkowski Eugeniusz — Konstantynowskie Zakłady Przemysłu Wełnianego, Stasiek Leokadia — majster młodzieżowej taśmy produkcyjnej im. Hanki Sawickiej Zgierskich Zakładów Przemysłu Odzieżowego, Adaszek Tadeusz — Huta Szkła „Feniks” w Piotrkowie, Augustek Jan — Państwowy Ośrodek Maszynowy we wsi Bedno, pow. Kutno i Bieniek Tadeusz — Tomaszowskie Zakłady Przemysłu Wełnianego.

AZS przy stole ping-pongowym

Dziś w sali AZS przy ul. Nowomiejskiej 6 o godz. 17 rozpoczyna się mistrzostwa akademickie Łodzi w tenisie stołowym. Udział w nich wezmą najlepsi zawodnicy okręgu. Mistrzostwa te po zwyciężeniu wyłonią skład nowej grupy łódzkiej AZS, która reprezentować będzie ten klub w rozgrywkach o drużynowe mistrzostwo okręgu.

Zarząd Nieruchomości Miejskich w Łodzi podaje do wiadomości wszystkim zainteresowanym, że podania na 1951 r. o dzierżawę nieruchomości, placów, ogrodów i działek, położonych na terenie DRN Łódź - Północ (kom. IX, X, XI, XII, XIII) i DRN Łódź - Południe (kom. XIV, XV, XVI) należy składać w Dyrekcji Zarządu Nieruchomości Miejskich przy ul. Piotrkowskiej 100 (I piętro, okienko nr 10) w terminie do dnia 31. 12. 1950 r.

Podania o dzierżawę nieruchomości, placów, ogrodów i działek, położonych na terenie DRN Łódź - Śródmieście (kom. I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII) w tym samym terminie przyjmuje Dzielnicza „Śródmieście” ZNM przy ul. Piotrkowskiej nr 10, I piętro, okienko nr 1.

Podania złożone po 1. 1. 1951 r. nie będą rozpatrywane.

Łódź, dnia 7 listopada 1950 r.

Zarząd Nieruchomości Miejskich w Łodzi

Pracownicy poszukiwani:

Murarzy, robotników gospodarczych oraz kobiety przy pracach murarskich, malarskich i magazynowych, zatrudni natychmiast Przedsiębiorstwo Remontowo-Budowlane Przem. Bawelnianego, w Łodzi ul. Piotrkowska 171, prawa oficyna. Wynagrodzenie wg umowy zbiorowej w budownictwie. — Zgłoszenia przyjmuje Wydz. Personalny. (k 21)

Referenta Inwestycji poszukuje od zaraz Centrala Obrotu Księgarskiego „Domu Książki” P.P.W. w Łodzi. Zgłoszenia przyjmuje Dział Kadr „D. K.” Łódź, Piotrkowska 96 w godz. od 8 do 16. (k 203)

Ogłoszenia drobne

LEKARZE

Dr JADWIGA ANFOROWICZ — skórne, weneryczne, kobiece 1-8, ul. Próchnicka 8. (k 53)

Dr PIWECKI wewnętrzne, płuca, serca 3-7, Piotrkowska 35.

Dr REICHER specjalista weneryczne, skórne, płuca (zaburzenia) — Piotrkowska 14, czwarta — siódma. (k 7)

Dr KUDREWICZ — specjalista weneryczne, skórne 6-9, 3-5, Piotrkowska 106. (k 6)

Dr RÓŻYCKI, specjalista chorób kobiecych, akuszerki. Przyjmuje, godziny 3-6, Piotrkowska 33.

Dr TEMPSKI specjalista weneryczne, skórne, włośń, moczołciowe, powrócił. Piotrkowska 114.

Dr MARKIEWICZ Gustaw, specjalista weneryczne, skórne, ul. Piotrkowska 109/6. Tel. 138-52.

Dr ZAURMAN — specjalista: skórne, weneryczne 8-10, 4-6, Natutowicza 2.

POTRZEBNA pomocnicza domowa dochozająca. Kilińskiego 30, m. 9.

PRZEDSZKOLANKA do 4 dzieci na przedpołudnie potrzebna. 22 Lipca 7, m. 14, tel. 131-44.

KUPNO I SPRZEDAŻ

SREBRO (złom) kupuje Rzemieślnicza Spółdzielnia Pracy, ul. Więckowskiego 6.

SREBRO (złom) każda ilość kupuje Spółdzielnia „Złotnik”, Al. Kościuszki 26.

DŌM jednorodzinny lub połowę sprzedam. Łódź, bez wygód, będzie wolny Oferty „Wyjazdy” Dzieńnik.

SPRZEDAŁ karakułowe palto bardzo dobre i pełne rynne ze srebrnego lisa. Oferty „Karakuł”.

SPRZEDAŁ szafę, stół, krzesła, piec, lustro i różne drobnostki. Zachodnia 20/5, front, II piętro Kalmannowicz.

SPRZEDAŁ głęboki wózek. Mielezarskiego 30, m. 54, lewa oficyna, od 11-18.

STREPTOMYCINA do sprzedania. Al. 1 Maja 3, m. 14.

POCZTÓWKI świąteczne jednokolowe 9 zł setka. Prowincja za pobraniem. „Bazar” Łódź. Sienkiewicza 67. (k 67)

ZGUBY

ZGUBIONO legitymację służbową na nazwisko Baczyńskiego Władysława, pracownik Elektry.

SKRADZIONO legitymację Filmu Polskiego nr 04/1321 na nazwisko Botwicz Wacław, Wólczańska 226.

SKRADZIONO legitymację Ubezpieczalni Społecznej na nazwisko Krywian Mieczysław, Rózyckiego 15.

ZGUBIONO złoty łańcuszek z breloczkiem. Znalazcę wynagrodzę. Narutowicza 65, pok. 31.

ZGUBIONO książeczkę wojskową RCU-Mława, dowód tożsamości. Kasza ba Tadeusz, ur. 31.5.1930.

ZGUBIONO legitymację fabryczną i książeczkę Ubezpieczalni Społecznej. Głowacki Radysław.

ZGUBIONO kartę wcielania do Wojska Polskiego na nazwisko Wojdał Bogdan, wieś Stefanów, poczta Rogów k/Koluszek, woj. łódzkie.

W dniu 5. XI. 1950 zmarł po krótkich lecz ciężkich cierpieniach nasz najukochańszy Mąż, Ojciec, Szwagier

S. P. P.

HENRYK FINKSTEIN

ADWOKAT

Pogrzeb odbędzie się z kaplicy na cmentarzu św. Franciszka na Chojnach, dnia 8 o godz. 15.30.

ZONA, SYNOWIE I RODZINA

ZGUBIONO książeczkę Ubezpieczalni Społecznej i decyzję na rentę. Pietrzak Maria.

LOKALE

3 POKOJE, kuchnia, wygody, zamienić na pokój, kuchnia, łazienka, śródmieście, samodzielne. Oferty „Antoni” Dziennik.

TRZECH studentów poszukuje pokoju sublokatorskiego natychmiast. Oferty Dziennik Łódzki sub. „8989”.

BEZDZIETNE małżeństwo poszukuje pokoju przy kulturalnej rodzinie. Również przedmieście Zaplaczmy z góry. Dowborczyków 4-14.

SKLEPU część poszukuję na podnoszenie oczek. Oferty pod „Repasszka”

ABSOLWENT SGH na stanowisku poszukuje po koju z wygodami u kulturalnych, tel. 266-34.

NAUKA I WYCHOW.

KSIĘGOWOŚCI, stenografia biurowej, maszynopisanie. Kursy Stowarzyszenia Stenografów — Maszynistek. Zapisy: Kilińskiego 50, Piotrkowska 83.

KURSY Kroju Modelowania IER przyjmuje za pisy Stalina 7.

A. KOPTIAJEW (18)

Miłość doktora Arżanowa

Tłumaczyła Zofia Łapicka

„To dopiero wariatka!” — pomyślała Olga, porwana mimo woli jej wspaniałym, pełnym temperamentu tańcem.

— „I puściła się w pias... w podskokach błyskała oczyma i śmiała się wesoło...”

„Ona jednak cierpi — pomyślała Olga, patrząc na Pawę, podobną teraz do ładnego zwierzątka schwytanego w pułapkę. — Jest doprawdy w strasznej sytuacji!”

Chciała pocieszyć ją trochę, ale nie przychodziły jej na myśl żadne odpowiednie słowa, po chwili jednak Pawa sama przestała płakać. Wzięła z etażerki chustkę i wytarła mocno oczy. Razem ze łzami starła również z twarzy wyraz złości, który się był pojawił przedtem i zaczęła pudrować się i szminkować przed dużym lustrem.

Kiedy wróciły razem do jadalni, nie obejrzawszy „pocięch”, Pawa była znowu wesoła i poprosiła o muzykę taneczną. Patrząc na nią, Olga dziwiła się, jak ta kobieta wspaniale umie nad sobą panować. Jak można uśmiechać się i żartować, mając taki ciężar na sercu! Czy też stara się po prostu zapomnieć o swoim smartwieniu?...

— Ja chcę tańczyć! — oświadczyła Pawa, wychodząc na środek pokoju. — Igor, niech pan nastawi jakiegos dobrego kozaka!

I puściła się w pias... W podskokach błyskała oczyma i śmiała się wesoło, pokrzykiwała radośnie, wyrzucając ręce na boki. W upojeniu wybijała stopami skoczny rytm. Tańczyła całym ciałem: ramionami, rozwichrzonymi lokami, łańcuszkiem na szyi.

Cofnęła się trochę, robiąc miejsce tańczącej Pawie i wtem za wieszającą u drzwi portiera ujrzała opasłą staruchę w ciemnej sukni. Uwagę Olgi zwróciło uderzające wprost podobieństwo do Pawy. Wydawało się, że na korytarzu stoi Pawa starsza o kilkadziesiąt lat, z rozlanymi kształtami.

— Och, bezwstydn! Och, diabolic! — szeptała starucha zwiędłymi wargami, kiwając głową, okrytą ciemną chustką. Wzdychała niby to z naganą, ale w oczach jej iskrzyły się łobuzerskie ogniki.

„Byłaś widocznie za młoda taka sama!” — przemknęło przez głowę Olgi. Zwróciła oczy w kierunku tańczącej, potem przeniosła wzrok na męża. Doktor siedział na kanapie i ze zmarszczonymi brwiami patrzył na kolorową, wirującą po pokoju jak wicher postać.

„Jak można tak tańczyć, mając nieczyste sumienie?!“ — wyczytała z jego twarzy Olga.

Iwan nie umiał tańczyć. Obok niego siedział Skorobogatow, ze skrzyżowanymi na piersiach rękami, i również przyglądał się Pawie okrągłymi, przenikliwymi oczyma; patrzył z pobłażaniem, jak człowiek obdarzony bystrzym umysłem, w pełni świadom swojej wartości. „Jeśli ktoś ma chęć, może sobie pisać, ale jest to zajęcie zupełnie jałowe!” — mówiła cała jego postać.

Skorobogatow nie pił, nie grał w karty, nie uganiał się za kobietami i zupełnie szlachnie uważał siebie za krystalicznie czystego człowieka. Dlatego też uważał, że wszyscy powinni bać się go i zabiegać o jego wzglę-

dy. Było ogólnie wiadomo, że był człowiekiem zasłużonym — został nawet nagrodzony orderem „Czerwonego Sztandaru” — lecz mimo to nie był lubianym. Nie lubił go również Arżanow.

„Smutno ci?” — spytała Olga spojrzeniem. Potwierdził lekkim drgnieniem brwi i odwrócił się

— Nie chce mi się z tobą rozstawać! — powiedziała poważnie Olga, odprowadzając z rana męża do pracy. — Powinnaś też zacząć pracować, kochana — odrzekł Iwan. — Musisz koniecznie czymś się zająć. — Co mogę robić, jeśli nie nic umiem? — Chociażby udzielać lekcji angielskiego. — Przecież nie ukończyłam kursów... Musiałabym jeszcze rok przynajmniej sama się uczyć. — Doktor spojrzał z czułością na smutną i przejętą buzię żony: on wiedział najlepiej, czemu nie zakończyła wówczas studiów.

— Zresztą, poproźnij sobie na razie — powiedział łagodnie. — Odpocznij. A potem coś się zadecyduje. Byłbym rad z całej duszy, gdybyś nie miała żadnych obowiązków, ale jest w tym już męski egoizm... I w ogóle nie jest dobrze, jeśli kobieta nie jest samodzielną.

— Tak, to bardzo niedobrze... — cicho, ale żarliwie powiedziała Olga. — I to tak przykro. Przecież nie to mnie martwi, że ty jesteś cały dzień zajęty, ale to, że sama nic nie robię. Przez to wytworza się między nami przepaść. Powiadasz: „Odpocznij!” Po czym mam odpowiadać, po jakim wysiłku? Przyjechałam tutaj i otwieram szeroko oczy widząc, ile tu zrobiono! Patrzę i podziwiam! Jak się wszystko rozbudowało! Asfaltowe szosy, fabryki, pola, miasta całe! Przecież ta okolica była zupełnie bezлюдna. Łogunow pokazywał mi coś niecoś po drodze, zresztą sama widzę; wszystko nowe, świeżo zbudowane... Zazdrość gryzie moje serce... Cieszę się, ale jednocześnie zazdrościsz, że to wszystko powstało bez mojego udziału. Ja bym też chciała robić coś, być przydatną ludziom... Ale co mam robić? Poradź mi, bardzo cię proszę, przecież ty dobrze się orientujesz, na co mogę się tu przydać... —

KRONIKA

WAZNE TELEFONY: Komenda Miejska MO 253-60, Pogotowie Ratunkowe PCK 104-44

Dyżury aptek

Dzisiejszej nocy dyżurują apteki: Bartoszevska (Piotrkowska 95), Czyńska (Armii Czerwonej 53), Sadowska (ul. Zgierska 63), Rowińska-Koprowska (P. Wolności 2), Staniewicza (Nowotki 91), Sinielska (Rzgowska 51), Borkowski (ul. Gdańska 23).

TEATRY

PAŃSTWOWY TEATR NOWY (ul. Daszyńskiego nr 84) - o godz. 19.15 „Bohaterowie dnia powszedniego”. PAŃSTWOWY TEATR IM. ST. JARACZA (ul. Jaracza 27/29) - o godz. 19.15 „Wieczór trzech Królów”.

KINA

ADRIA (Stalina 1) - dla młodzieży - „Oni mają ojczyznę” - godz. 15.30, 17.30, 19.30. BAJKA (ul. Franciszkańska nr 81) - „Statek pułapka” - godz. 18. 20; dozw. od lat 12.

Łódzka trasa „W-Z”, nowa „Siódemka” na nowej linii oraz wspaniały podarunek dla dzieci

Już od wielu tygodni trwały gorące przygotowania. Pracowano całym dniami. Żeby prędzej, żeby wykonać na czas, żeby wykonać przed terminem.

Łódź szykowała się do godnego uczczenia 33 rocznicy Wielkiego Października. Nad wykonaniem podjętych zobowiązań pracowano z radością i zapałem.

NA ŁÓDZKIEJ TRASIE W-Z Złogą Łódzkiej „Trasy W-Z”, dojazdu do autostrady warszawskiej, nie sprzeniewierzyła się tradycjom robotników warszawskiej Trasy W-Z.

Wśród pracowników wyróżnili się szczególnie brukarz Zambrzycki, brukarz Stańczyk, robotnicy: Chloryczak i Patera i kierownik budowy - Michałowski.

Wyróżniającym się pracownikom zostaną wręczone nagrody pieniężne na ogólną sumę 27 tys. zł w nowej walucie.

PIERWSZĄ NOWĄ „SIÓDEMKA” Na czas ukończenia także budowę nowej linii tramwajowej biegnącej przez Aleję Kościuski i Żwirki do Piotrkowskiej.

Wyróżniającym się pracownikom zostaną wręczone nagrody pieniężne na ogólną sumę 27 tys. zł w nowej walucie.

ZEBRANIA I ODCZTY DZIS: W Ośrodku Propagandy Sztuki (Park Sienkiewicza), o godz. 19.15 odczyt mgr. G. Timofiejewa pt. „Majakowski - pieśń Rewolucji Październikowej”.

W tymże czasie dokonali oni nieudane go zamachu na kasjera PCH przy zbiegu ulic Daszyńskiego i Kilińskiego.

W tymże czasie dokonali oni nieudane go zamachu na kasjera PCH przy zbiegu ulic Daszyńskiego i Kilińskiego.

W tymże czasie dokonali oni nieudane go zamachu na kasjera PCH przy zbiegu ulic Daszyńskiego i Kilińskiego.

W tymże czasie dokonali oni nieudane go zamachu na kasjera PCH przy zbiegu ulic Daszyńskiego i Kilińskiego.

W tymże czasie dokonali oni nieudane go zamachu na kasjera PCH przy zbiegu ulic Daszyńskiego i Kilińskiego.

W tymże czasie dokonali oni nieudane go zamachu na kasjera PCH przy zbiegu ulic Daszyńskiego i Kilińskiego.

Sprawa dnia Przed Tygodniem Studenta

Dorocznym zwyczajem w dniach od 10 do 17 bm. młodzież akademicka będzie obchodziła Międzynarodowy Tydzień Studenta.

Niewiele lat liczą łódzkie uczelnie, ale bogaty mają za sobą dorobek. Każdy nowy rok niesie za sobą nowe osiągnięcia, nowe zdobycze.

Telegoroczny Tydzień Studenta obchodzony będzie pod hasłem zapoznania młodzieży akademickiej ze wspaniałymi osiągnięciami Komsomolu.

Wzajemnie artystyczne, wyjazdy do miasteczek i wsi, odczyty i pogadanki wypełnią Międzynarodowy Tydzień Studenta.

Wzajemnie artystyczne, wyjazdy do miasteczek i wsi, odczyty i pogadanki wypełnią Międzynarodowy Tydzień Studenta.

Narada aktywu ZMP na UL

Na naradzie aktywu ZMP na Uniwersytecie Łódzkim, referat wygłosił przewodniczący ZO kol. Wieczorek.

W ożywionej dyskusji zabralo głos około 20 aktywistów, poruszając najistotniejsze sprawy, nauruczające w obecnym czasie uczącą się młodzież.

Oprócz wymienionych już „sztabowców” Winckiewicz, Cybulskiego i Porysiewicza, w skład bandy wchodził: kierownik grupy wywiadowczej Henryk Barszczyński.

Sąd skazał: Winckiewicza, Cybulskiego, Maślankę i Barszczyńskiego na karę śmierci, Tarke i Kobusiewicza na karę 15 lat więzienia, Nikielisa na 12 lat więzienia, a Horbaczewskiego na 10 lat.

Notatnik Łódzki

ZŁOTA SKRZYŃKA do przesyłek pocztowych, wysłana przed urzędem pocztowym Łódź i zapakowana jest jeszcze w wykaz opłat za poszczególne listy starą walutą.

BOŁĄCZKA PRZEDSZKOLA na Kozinach przy ul. Czartoryskiego jest brak wody. Pobliska studzienka z wodą zaskórnią jest tak urządzona, że trzeba z niej czerpać wodę przez zanurzenie wiaderka.

TO TAKŻE ESTETYKA. Łódzkie sklepy uspołecznione coraz bardziej podnoszą estetykę wystaw i wnętrz sklepowych. I przynajmniej

W dniu 6 listopada b.r. zmarła TOW. JADWIGA SZCZEPAŃSKA CZŁONEK Zw. Zaw. DZIENNIKARZY RP. Wyprowadzenie zwłok nastąpi 8 listopada o godz. 14.30 ze szpitala przy ul. Łagiewnickiej 34 na Cmentarz Komunalny na Dolach

Członkowie bandy dywersyjnej przed sądem w Łodzi

Sąd w Łodzi rozpoznał sprawę „sztabu” i członków nielegalnej organizacji pn. „Polska Podziemna Organizacja Bojowa”.

W dn. 14 lutego 1949 r. Winckiewicz i Porysiewicz, student UL, zabili w Łodzi przy ul. ks. Brzóska funkcjonariusza MO.

W lutym 1950 r. Winckiewicz, Cybulski i Porysiewicz zreorganizowali swą bandę dając jej nazwę „Polska Podziemna Organizacja Bojowa”.

W tymże czasie dokonali oni nieudane go zamachu na kasjera PCH przy zbiegu ulic Daszyńskiego i Kilińskiego.

W tymże czasie dokonali oni nieudane go zamachu na kasjera PCH przy zbiegu ulic Daszyńskiego i Kilińskiego.

W tymże czasie dokonali oni nieudane go zamachu na kasjera PCH przy zbiegu ulic Daszyńskiego i Kilińskiego.

W tymże czasie dokonali oni nieudane go zamachu na kasjera PCH przy zbiegu ulic Daszyńskiego i Kilińskiego.

W tymże czasie dokonali oni nieudane go zamachu na kasjera PCH przy zbiegu ulic Daszyńskiego i Kilińskiego.

W tymże czasie dokonali oni nieudane go zamachu na kasjera PCH przy zbiegu ulic Daszyńskiego i Kilińskiego.

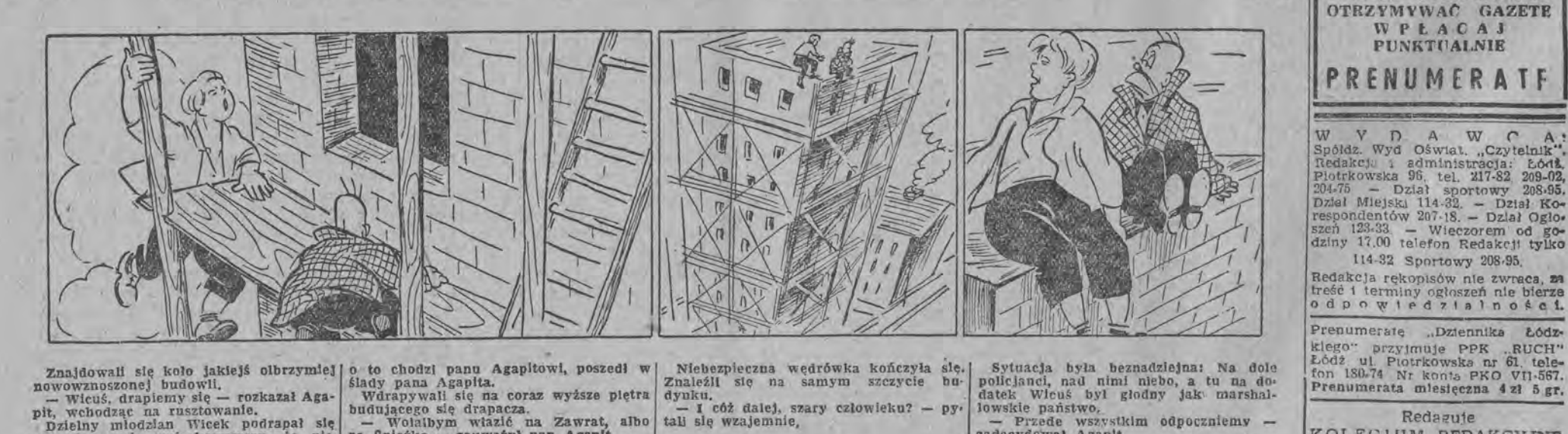
W tymże czasie dokonali oni nieudane go zamachu na kasjera PCH przy zbiegu ulic Daszyńskiego i Kilińskiego.

W tymże czasie dokonali oni nieudane go zamachu na kasjera PCH przy zbiegu ulic Daszyńskiego i Kilińskiego.

W tymże czasie dokonali oni nieudane go zamachu na kasjera PCH przy zbiegu ulic Daszyńskiego i Kilińskiego.

W tymże czasie dokonali oni nieudane go zamachu na kasjera PCH przy zbiegu ulic Daszyńskiego i Kilińskiego.

„REKINY” Z MIAAMI (67)

Znajdowali się koło jakiejś olbrzymiej nowowznowzonej budowli. - Wicuf, drapiemy się - rozkazał Agapit, wchodząc na rusztowanie. Dzielnicy młodzieńca Witkiewicza podrapał się za uchem, ale zamiarkowawszy, że nie o to chodził panu Agapitowi, poszedł w ślady pana Agapita.

CHCESZ REGULARNIE OTRZYMYWAĆ GAZETĘ W PŁACAJ PUNKTUALNIE PRENUMERATę W Y D A W C A: Spółdz. Wyd. Oświat. „Czytelnik”